

RIKSDAGENS SVAR 66/2009 rd

Regeringens proposition med förslag till skattekontolag och lagar om ändring av vissa skattelagar

Ärende

Regeringen har till 2008 års riksmöte överlämnat sin proposition med förslag till skattekontolag och lagar om ändring av vissa skattelagar (RP 221/2008 rd).

Beredning i utskott

Finansutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (FiUB 7/2009 rd).

Beslut

Nu församlade riksmöte har antagit följande lagar:

Skattekontolag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om förfarandet vid deklaration, betalning, återbäring och indrivning av skatter och avgifter som Skatteförvaltningen bär upp samt av belopp som den som gör en betalning innehåller. Om något som avviker från denna lag föreskrivs någon annanstans i lag, tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Lagen tillämpas med de undantag som nämns i 5 mom. på skatter och avgifter som bärs upp med stöd av följande lagar:

- 1) mervärdesskattelagen (1501/1993),
- 2) lagen om förskottsuppbörd (1118/1996),
- 3) lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963),

4) lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966),

5) lotteriskattelagen (552/1992),

6) lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990), och

7) lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995).

Lagen tillämpas dessutom på källskatt enligt 2 kap. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) samt på försumelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) som den uppgiftsskyldige åläggs att betala på grund av en försumelse.

Lagen tillämpas också på påföljder som påförts med anledning av försumelse med betalningen av i 2 och 3 mom. avsedda skatter och avgifter samt belopp som betalaren innehåller eller någon annan i lagen föreskriven skyldighet som gäller dem.

Lagen tillämpas inte på

1) komplettering av förskott enligt 2 § 2 mom. eller förskottsbetalning enligt 23 § i lagen om förskottsuppbörd,

2) källskatt som påförs räntetagaren enligt 12 § i lagen om källskatt på ränteinkomst,

3) återbäring av källskatt som ska betalas till inkomsttagaren enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst,

4) en skattskyldig som använder en särskild ordning för elektroniska tjänster enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen eller en skattskyldig enligt 147 § 2 mom. i mervärdesskattelagen,

5) återbäring enligt 122, 127, 129, 133 a och 133 b § i mervärdesskattelagen.

Vad som i denna lag föreskrivs om skatter tillämpas också på avgifter och belopp som den som gör en betalning innehåller.

Vad som i denna lag föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på avgiftsskyldiga, dem som är skyldiga att bära upp källskatt och förskottsinnehållningsskyldiga.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *förpliktelse* skatter och avgifter och Skatteförvaltningens andra fordringar som avses i lagarna i 1 § och som ska bokföras på skattekontot enligt 3 § och som de skattskyldiga är skyldiga att betala till Skatteförvaltningen med stöd av de lagar som nämns i 1 § eller denna lag,

2) *kreditering* ett belopp som en skattskyldig betalar till Skatteförvaltningen som betalning för sina förpliktelser samt skatteåterbäring eller ett annat belopp som en skattskyldig med stöd av de lagar som nämns i 1 § eller denna lag har rätt att få från Skatteförvaltningen och som ska bokföras på skattekontot,

3) *kontotransaktion* en transaktion som bokförts på den skattskyldiges skattekonto och som krediterar eller debiterar kontot,

4) *period* den tidsperiod för vilken skatt som ska betalas på eget initiativ ska deklareras och betalas enligt skattelagarna i fråga,

5) *allmän förfallodag* den 12 dagen i varje kalendermånad eller om den inte är bankdag därpå följande bankdag.

2 kap.

Skattekonto

3 §

Syftet med och uppgifterna på skattekontot

Skatteförvaltningen upprätthåller ett skattekontosystem som består av skattekonton för enskilda skattskyldiga och som Skatteförvaltningen använder för att övervaka deklarationen och betalningen av skatter. Med hjälp av systemet sammanställer Skatteförvaltningen uppgifter om krediteringar som ska räknas de skattskyldiga till godo och förpliktelser som de skattskyldiga ska betala, använder krediteringar som betalning för förpliktelser samt underrättar vid behov den skattskyldige om obetalda förpliktelser eller återbär oanvända krediteringar.

Som kontotransaktioner på den skattskyldiges skattekonto bokförs

1) förpliktelser som den skattskyldige deklarerat och ändringar av dem,

2) förpliktelser som Skatteförvaltningen debiterat och ändringar av dem,

3) belopp som betalats in för förpliktelser,

4) andra krediteringar än sådana som avses i 3 punkten och ändringar av dem, samt

5) förpliktelser och krediteringar som avförts från skattekontot.

På skattekontot registreras dessutom skattekontots referensnummer, den betalningsgräns för återbäringar som den skattskyldige satt och andra behövliga uppgifter i anslutning till den skattskyldiges beskattning, betalningen av skatter och avgifter samt indrivning.

Den skattskyldige får uppgifter om ställningen på sitt skattekonto med ett skattekontoutdrag som skickas ut från skattekontosystemet. Den skattskyldige kan se sitt skattekontoutdrag och andra uppgifter om sitt skattekonto via allmänt datanät. Skatteförvaltningen utfärdar närmare

föreskrifter om användningen av allmänt data-nät och de uppgifter som kan ses via det.

4 §

Avstämning av skattekontot och utgivande av skattekontoutdrag

Skattekontot avstäms en gång i månaden senast den åttonde dagen efter den allmänna förfallodagen. Den skattskyldige ges ett skattekontoutdrag över avstämningen.

Om det inte funnits några andra kontotransaktioner än sådana som gäller räntor på skattekontot, kan skattekontoutdrag ges mera sällan än en gång i månaden. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om utgivande av kontoutdrag. Kontoutdrag ska dock ges minst en gång per kalenderår senast över den avstämning som görs i december, om det finns krediteringar eller förpliktelser på kontot på avstämningsdagen i december.

Skattekontoutdraget delges på det sätt som föreskrivs i 47 §.

5 §

Uppgifter på skattekontoutdraget

På skattekontoutdraget registreras följande uppgifter:

1) kontotransaktioner som inträffat efter föregående avstämningsdag och kontots saldo på avstämningsdagen,

2) förpliktelser på skattekontot som är obetalda på avstämningsdagen och som förfallit till betalning samt det belopp som omedelbart ska betalas,

3) det sammanlagda beloppet av oanvända krediteringar på avstämningsdagen, och

4) det belopp som återbärs från skattekontot till den skattskyldige eller någon annan som har rätt till det.

Dessutom registreras på kontoutdraget uppgifter om grunderna för kontotransaktionerna, de uppgifter och beslut som ska registreras enligt

vad som föreskrivs nedan samt skattekontots referensnummer och Skatteförvaltningens kontaktuppgifter.

6 §

Uppgifternas offentlighet och behandlingen av personuppgifter

På offentlighet för och utlämning av uppgifterna i skattekontosystemet tillämpas lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På annan behandling av personuppgifter i skattekontosystemet tillämpas vad som föreskrivs i personuppgiftslagen (523/1999) eller någon annanstans i lag.

3 kap.

Deklaration

7 §

Inlämnande av periodskattedeklaration

Uppgifter om periodens skatt ska lämnas i en av Skatteförvaltningen fastställd periodskattedeklaration.

Den deklarationsskyldige ska underteckna periodskattedeklarationen. En periodskattedeklaration som lämnas in på elektronisk väg ska certifieras på det sätt som anges i 18 § i lagen om elektroniska signaturer (14/2003) eller på något annat godtagbart sätt. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om med hjälp av vilka elektroniska förfaranden och certifierings- eller identifieringsmetoder periodskattedeklaration kan lämnas in på elektronisk väg.

Om en felaktig periodskattedeklaration har lämnats in, ska den deklarationsskyldige rätta felet på det sätt som föreskrivs i skattelagen i fråga.

Om ingen periodskattedeklaration har lämnats in eller om deklarationen är uppenbart bristfällig, skickar Skatteförvaltningen den deklarationsskyldige en uppmaning som innehåller en

beräkning av det uppskattade skattebeloppet. Om påförande av skatt genom uppskattning när ingen periodskattedeklaration har lämnats in eller en uppenbart bristfällig deklaration har lämnats in föreskrivs i skattelagen i fråga.

8 §

Inlämningsdag för periodskattedeklarationen

Elektroniska periodskattedeklarationer ska lämnas in senast den allmänna förfallodagen i den kalendermånad och andra än elektroniska periodskattedeklarationer senast den sjunde dagen i den kalendermånad då periodens skatt ska deklarerars enligt den lag som gäller skatten i fråga. De skattskyldiga vars period är ett kalenderår ska lämna in periodskattedeklaration för mervärdesskatt senast den 28 februari efter perioden.

En elektronisk periodskattedeklaration anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen på det sätt som föreskrivs i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003). Andra än elektroniska periodskattedeklarationer anses vara inlämnade när de har kommit in till Skatteförvaltningen på det sätt som föreskrivs i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

9 §

Förseningsavgift för periodskattedeklaration

Om periodens skatt inte har deklarerats inom föreskriven tid, påför Skatteförvaltningen den deklarationsskyldige en förseningsavgift. En förseningsavgift på grund av försenad deklaration påförs också när deklaration ska lämnas in enligt den lag som gäller skatten i fråga trots att det inte kommer att finnas någon skatt att betala för perioden. Någon förseningsavgift påförs inte om skatteförhöjning påförs för skatten i enlighet med skattelagen i fråga.

Den deklarationsskyldige ska höras innan förseningsavgiften påförs, om det är nödvändigt av särskilda skäl. Beslutet om påförande av förse-

ningsavgift, grunderna för den och förfallodagen registreras på skattekontoutdraget.

Förseningsavgift är inte en avdragsgill utgift i inkomstbeskattningen.

10 §

Förseningsavgiftens belopp

Förseningsavgiften beräknas i enlighet med en årlig räntesats om 20 procent på beloppet av den skatt som deklarerats för sent och som ska betalas, från dagen efter den inlämningsdag för deklarationen som avses i 8 § 1 mom. till tidpunkten för inlämnandet av deklarationen enligt 8 § 2 mom. En förseningsavgift på minst 5 euro påförs för varje skatteslag som deklarerats för sent. Den maximala förseningsavgiften per skatteslag är 15 000 euro, dock högst lika stor som beloppet av den skatt som deklarerats för sent.

Om det inte ska betalas någon skatt för en period, påförs en förseningsavgift på 5 euro för varje skatteslag som deklarerats för sent. I fråga om den deklaration som föreskrivs i 32 § 5 mom. i lagen om förskottsuppbörd påförs förseningsavgift dock endast för förskottsinnehållning.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas på mervärdesskattebelopp som har deklarerats till för högt belopp och som berättigar till återbäring.

Förseningsavgiften rättas, om det skattebelopp som avses i 1 mom. minskar till följd av en rättelsedeklaration till en periodskattedeklaration, överklagande eller någon annan motsvarande orsak. Rättelsebeslutet registreras på skattekontoutdraget.

4 kap.

Betalning

11 §

När en förpliktelse förfaller till betalning

Förpliktelser som grundar sig på en periodskattedeklaration förfaller till betalning på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad då periodens skatt ska betalas enligt den lag som

gäller skatten i fråga. För skattskyldiga vars period är ett kalenderår förfaller den mervärdesskatteförpliktelse som grundar sig på periodskattedeclarationen till betalning den 28 februari efter perioden.

De förpliktelser som Skatteförvaltningen debiterat förfaller till betalning på den allmänna förfallodag som bestämts i samband med debiteringen. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs närmare om bestämmande av förfalldagen.

En förpliktelse som grundar sig på en rättelse-deklaration till periodskattedeclarationen förfaller till betalning den dag då rättelse-deklarationen lämnas in.

En förpliktelse som föranletts av att ett fel på skattekontot rättats med stöd av 37 § i denna lag förfaller till betalning när felet har rättats.

12 §

Betalning

Förpliktelser betalas till ett penninginstitut eller något annat betalningsställe som finansministeriet bestämmer. En förpliktelse anses vara betald vid den tidpunkt som avses i 9 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005).

Beträffande kostnaderna för betalningen iaktas vad som bestäms i 7 § i lagen om skatteuppbörd. I fråga om betalningsrörelse, bokföring och överföring av de influtna medlen från penninginstitut och andra betalningsställen till Skatteförvaltningen iaktas vad som bestäms i 3, 5 och 12—14 § i lagen om skatteuppbörd.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen.

13 §

Oidentifierad betalning

En betalning som på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat hänföras till något skattekonto eller återbäras till betalaren, intäktsförs till staten. Om nödvändiga uppgifter fås senare, hänförs betalningen till ett

skattekonto eller återbärs till betalaren, om denne saknar skattekonto.

14 §

Kvarhållande av krediteringar på skattekontot

Utan hinder av vad som nedan föreskrivs om återbäring av krediteringar kan krediteringar på den skattskyldiges begäran hållas kvar på skattekontot för betalning av förpliktelser som förfaller till betalning senare. När förpliktelserna förfaller till betalning använder Skatteförvaltningen de krediteringar som hållits kvar på kontot som betalning för dem.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om kvarhållandet av krediteringar på skattekontot, tidsbegränsningar och begränsningar i euro i anslutning till kvarhållandet samt om förfarandet i övrigt.

5 kap.

Användning av krediteringar som betalning för förpliktelser

15 §

Godkännande och bokföring av krediteringar och förpliktelser

De krediteringar och förpliktelser som ska bokföras som kontotransaktioner på skattekontot godkänns i enlighet med lagen om skatteuppbörd, lagen om beskattningsförfarande eller lagen om statsbudgeten (423/1988) samt bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av dem.

Registreringarna görs för varje dag i kronologisk ordning så att sambandet med grunden för kontotransaktionen kan verifieras utan svårighet.

En förpliktelse bokförs för förfalldagen eller, om periodskattedeclarationen har lämnats in efter förfalldagen, för den dag då deklarationen lämnades in. Avförandet av en obetald förpliktelse från skattekontot bokförs för den dag då förpliktelsen avförs från skattekontot för in-

drivningsåtgärder. En obetald förpliktelse som ska avföras från skattekontot på grund av förordnande om avbrott i verkställigheten bokförs för den dag då beslutet om förordnande om avbrott har fattats. Dröjsmålsränta bokförs för den dag då räntan betalas eller för den dag då den förpliktelse som ligger till grund för räntan avförs från skattekontot.

En kreditering bokförs för den valuteringsdag som avses i 16 §. Avförandet av en kreditering från skattekontot bokförs för den dag då krediteringen överförs för att återbäras till den skattskyldige eller för att användas för skattekvittning.

16 §

Krediteringens valuteringsdag

En krediterings valuteringsdag bestäms som följer:

1) betalningens valuteringsdag är den dag då betalningen enligt 9 § i lagen om skatteuppbörd anses vara gjord till Skatteförvaltningen,

2) valuteringsdag för mervärdesskatt enligt 149 § och 149 b § 3 mom. i mervärdesskattelagen som berättigar till återbäring är den dag då periodskattedecklarationen eller en rättelsedeklaration till den har lämnats in, dock tidigast den allmänna förfallodagen i månaden efter perioden,

3) valuteringsdag för ett belopp som ska räknas till godo på grund av en annan rättelsedeklaration än rättelsedeklarationen till en periodskattedecklaration enligt 2 punkten är den dag då rättelsedeklarationen har lämnats in, dock tidigast förfallodagen för periodens skatt,

4) valuteringsdag för ett belopp som ska räknas till godo med anledning av ett rättelsebeslut eller överklagande är den dag då rättelsen eller ändringsbeskattningen har verkställts, dock tidigast förfallodagen för det belopp som debiterades genom det ursprungliga beslutet,

5) valuteringsdag för ett belopp som ska räknas till godo till följd av ett beslut om skattelättnad eller om att indrivningen lämnas därhän är den dag då skattelättnaden har godkänts eller be-

slutet om att indrivningen lämnas därhän har fattats,

6) valuteringsdag för krediteringsränta är den följande allmänna förfallodagen efter att krediteringen har använts som betalning för en förpliktelse eller avförts från skattekontot, och

7) valuteringsdag för ett belopp som ska räknas till godo med anledning av en rättelse i enlighet med 37 § är den dag då rättelsen har gjorts.

17 §

Användning av krediteringar som betalning för förpliktelser

En kreditering används den dag den bokförs som betalning för förpliktelser som är bokförda på skattekontot. För förpliktelser som bokförs på skattekontot senare används en kreditering som finns på skattekontot som betalning den dag förpliktelserna bokförs.

Om flera olika krediteringar samma dag står till förfogande som betalning för förpliktelser, används krediteringarna i ordning från den äldsta till den senaste enligt den valuteringsdag som avses i 16 §. Om flera olika krediteringar har samma valuteringsdag, används betalningar före andra krediteringar. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om den ordning i vilken krediteringarna används.

18 §

Användning av krediteringar när registreringarna fördröjs

Om en kontotransaktion inte har kunnat bokföras för den dag som avses i 15 § 3 eller 4 mom., ska registreringen göras utan dröjsmål efter det att uppgift har erhållits om grunden för kontotransaktionen.

Krediteringar som under ett registreringsdröjsmål använts som betalning för förpliktelser styrs om som betalning för förpliktelser på skattekontot på det sätt de skulle ha hänförts om registreringsdröjsmålet inte skulle ha förekommit. Räntorna på skattekontot rättas på det sätt som föreskrivs i 35 §.

19 §

Begränsningar i användningen av krediteringar

En kreditering som överförs till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal om överföring av skatter används inte som betalning för förpliktelser och inte för skattekvittning enligt 27 §.

En kreditering används inte som betalning för en preskriberad förpliktelse och inte, om inte den skattskyldige yrkar det, som betalning för en sådan förpliktelse eller en del av den som är föremål för förordnande om avbrott enligt 12 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Den skattskyldiges konkurs och utmätning av kreditering hindrar inte att en kreditering används som betalning för en förpliktelse.

20 §

Betalningsordning för förpliktelser

Om krediteringarna inte räcker till för att betala alla förpliktelser, betalas förpliktelserna i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Förpliktelser som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna i 11 §.

Ska flera olika förpliktelser som har samma förfallodag betalas samma dag, betalas förpliktelserna i följande ordning:

1) förskottsinnehållningar enligt lagen om förskottsuppbörd och andra skatter och avgifter som ska betalas på eget initiativ och som har flera skattetagare, samt skatteförhöjningar och förseningsavgifter som påförts för skatterna och avgifterna,

2) avgifter enligt lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift samt skatteförhöjningar och förseningsavgifter som påförts för avgifterna,

3) mervärdesskatter och andra skatter som tillfaller staten enbart liksom skatteförhöjningar samt försummelse- och förseningsavgifter som påförts för skatterna,

4) försummelseavgifter som avses i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande,

5) kreditering enligt 39 § som ska återkrävas.

I fråga om varje förpliktelse betalas först de skattetillägg och förseningsräntor som beräknats på förpliktelserna.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om betalningsordningen för förpliktelser.

6 kap.

Indrivning av obetalda förpliktelser

21 §

Obetalda förpliktelser

Skatteförvaltningen registrerar obetalda förpliktelser och dem som ansvarar för förpliktelserna på skattekontoutdraget eller något annat meddelande som skickas till den skattskyldige.

Obetalda förpliktelser som registrerats på kontoutdraget eller något annat meddelande som skickats till den skattskyldige samt skattetillägg, dröjsmålsräntor och skatteförhöjningar som beräknats på dem avförs från skattekontot för indrivningsåtgärder. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om tidpunkten då de avförs och det förfarande som ska iakttas när de avförs. En förpliktelse som är mindre än 10 euro avförs inte från skattekontot.

22 §

Betalning av förpliktelser som avförts från skattekontot

Ett belopp som betalats in som betalning för en förpliktelse som avförts från skattekontot används i den kvittningsordning som anges i 27 § i lagen om skatteuppbörd, om det inte är skäl att avvika från den på grund av en motiverad begäran från den skattskyldige.

Angående betalning av en förpliktelse till utsökningmyndigheten och användning av en betalning för en förpliktelse som är föremål för indrivning genom utsökning gäller vad som föreskrivs därom i lagen om den ordning i vilken

borgenärer ska få betalning (1578/1992) och i utsökningbalken (705/2007).

23 §

Indrivning av förpliktelser

Obetalda förpliktelser som registrerats på kontoutdraget eller på något annat meddelande enligt 21 § 1 mom. som skickats till den skattskyldige samt dröjsmålsräntor och förseningsräntor som ska räknas på dem är direkt utsökbara på det sätt som avses i 3 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter och de indrivs hos den skattskyldige och någon annan som är ansvarig för skatten på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd och andra lagar som ska tillämpas på indrivningen av skatter.

En förpliktelse som grundar sig på periodskattedeclarationen kan dock skickas för indrivning genom utsökningssåtgärder eller det kan meddelas att den kommer att publiceras eller så kan den fogas till en betalningsuppmaning eller en konkursansökan enligt konkurslagen (120/2004) tidigast två veckor efter det att den skattskyldige i enlighet med 47 § i denna lag anses ha fått uppgift om det skattekontoutdrag som innehåller den obetalda förpliktelser. Om den skattskyldige har skickats ett annat meddelande om den obetalda förpliktelser, räknas tidsfristen från den dag då meddelandet har skickats per post som vanligt brev enligt 59 § i förvaltningslagen.

24 §

Preskription av förpliktelser

En förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeclaration preskriberas fem år efter ingången av året efter det kalenderår då den förföll till betalning. En förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeclaration som lämnats in för sent preskriberas dock fem år efter ingången av kalenderåret efter följande allmänna förfallodag efter det att declarationen lämnades in.

En debiterad förpliktelse preskriberas fem år efter ingången av kalenderåret efter den förfallodag som fastställts för förpliktelser.

En preskriberad förpliktelse avförs från skattekontot. I övrigt tillämpas på preskriptionen av förpliktelser 21 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

7 kap.

Återbäring av krediteringar och skattekvittning

25 §

Återbäring

Krediteringar som inte har använts som betalning för förpliktelser och som inte hålls kvar på skattekontot med stöd av 14 §, återbärs till den skattskyldige, om deras sammanlagda belopp är minst 20 euro och om inget annat föreskrivs nedan i detta kapitel.

Ett belopp som har betalats in som betalning för förpliktelser återbärs dock till den skattskyldige endast om det har betalats i misstag eller utan grund och den skattskyldige begär att det ska återbäras. Om begäran om återbäring av betalningen inte godkänns, ger Skatteförvaltningen ett skriftligt beslut och anvisningar för sökande av ändring i saken. Skatteförvaltningen kan också på eget initiativ återbära ett belopp som betalats utan grund efter att ha hört den skattskyldige.

En kreditering som ska överföras till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal om överföring av skatter återbärs inte.

26 §

Återbäring i vissa fall

Ett belopp som motsvarar det belopp som återförts till skattekontot på grund av att beskattningen verkställts på nytt återbärs till den skattskyldige när beskattningen har verkställts på nytt, om inte krediteringarna har använts som betalning för förpliktelser som förfallit till betalning.

ning och om de inte ska användas som betalning för skatt som påförts när beskattningen verkställts på nytt.

Om den skattskyldige har försummat deklARATIONSSKYLDIGHET som baserar sig på de lagar som avses i 1 § eller på bestämmelser om inkomstbeskattning eller överlåtelsebeskattning eller har lämnat in en väsentligt bristfällig deklaration eller annan utredning, återbärs krediteringarna efter att beloppet av förpliktelsen har utretts, till den del krediteringarna inte behövs som betalning för förpliktelsen.

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan kan Skatteförvaltningen återbära krediteringarna eller en del av dem innan beloppet av förpliktelsen utreds, om bristen är liten och det är sannolikt att krediteringarna inte behövs eller endast en del av dem behövs för betalning av den förpliktelse som är under utredning.

Om en kreditering inte återbärs, ska uppgift om detta registreras på kontoutdraget. På den skattskyldiges begäran ger Skatteförvaltningen ett separat beslut om att en kreditering inte återbärs samt anvisningar för sökande av ändring.

27 §

Användning av krediteringar för skattekvittning

Krediteringar som med stöd av 25 § ska återbäras till den skattskyldige samt oanvända krediteringar som finns på skattekontot på avstämningssdagen, till den del inget hinder enligt 26 § i lagen om skatteuppbörd gäller, används för skattekvittning på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd.

Ett belopp som avses i 1 mom. kan också användas för att kvitta förpliktelser och skatter som den skattskyldige är ansvarig för.

Kvittningsdag är den dag då krediteringarna bokförs som avförda från skattekontot.

Konkurs eller utmätning hindrar inte att krediteringar som ska återbäras används för skattekvittning.

28 §

Betalning av krediteringar som återbärs

Krediteringar enligt 25 § som ska återbäras eller det belopp som återstår av dem efter skattekvittningen ska betalas utan ogrundat dröjsmål. Vid betalningen iakttas 21 § 2 och 3 mom. i lagen om skatteuppbörd samt vad Skatteförvaltningen föreskriver med stöd av 24 § i lagen om skatteuppbörd.

Det belopp som utskökningsmyndigheten utmäter betalas till utskökningsmyndigheten.

Om någon annan statlig myndighet som betalning för fordringar som den har på den skattskyldige har rätt att kvitta det belopp som återbärs och har begärt betalning av återbäringen, betalas den till den myndighet som framställt kvittningsbegäran.

29 §

Preskription av krediteringar

Rätten till krediteringar som finns på skattekontot preskriberas fem år efter ingången av kalenderåret efter det då det senast har förekommit andra kontotransaktioner på skattekontot än sådan som grundar sig på krediteringsränta.

Krediteringarna på kontot återbärs till den skattskyldige innan de preskriberas, om det sammanlagda beloppet av dem är 20 euro eller mera. Om krediteringarna inte har kunnat återbäras på grund av bristfälliga betalningskontaktuppgifter, ges information om preskriptionstidpunkten och påföljderna av preskription i samband med skattekontoutdraget.

Preskriberade krediteringar avförs från skattekontot och intäktsförs till staten. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på begäran av den som saken gäller återföra en preskriberad kreditering till skattekontot.

30 §

Närmare bestämmelser om återbäring

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid återbäringen av krediteringar.

8 kap.

Räntor

31 §

Krediteringsränta

På en kreditering betalas krediteringsränta från dagen efter den valuteringsdag som avses i 16 §

1) till förfallodagen enligt 32 § för den förpliktelse som krediteringen används som betalning för, eller

2) när krediteringen återbärs till den skattskyldige eller används för skattekvittning till den dag då krediteringen avförs från skattekontot.

På en kreditering som beror på mervärdes-skatt enligt 16 § 2 punkten som berättigar till återbäring betalas krediteringsränta dock från dagen efter förfallodagen för periodens skatt till den dag som avses i 1 mom.

Krediteringsräntan motsvarar den referensränta som avses i 12 § i räntelagen (633/1982) för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga minskad med två procentenheter.

På kreditering enligt 1 mom. 2 punkten som återbärs från skattekontot betalas återbäringsränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd från dagen efter den då krediteringen avfördes från skattekontot till den dag då återbäringen debiteras statens konto.

Staten svarar för krediteringsräntan och för betalningen av den intas i statsbudgeten ett förslagsanslag för finansiering av krediteringsräntan. Krediteringsränta som återkrävs av den skattskyldige intäktsförs till staten. Kredite-

ringsräntan är inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen.

32 §

Dröjsmålsränta

På en obetald förpliktelse som ska deklarerats med periodskattedecklaration ska betalas dröjsmålsränta från dagen efter den förfallodag för förpliktelsen som avses i 11 § 1 mom. och på av Skatteförvaltningen debiterad förseningsavgift, skatteförhöjning och försummelseavgift samt kreditering som ska återkrävas med stöd av 39 § från dagen efter den förfallodag för förpliktelsen som avses i 11 § 2 mom. till valuteringsdagen för den kreditering som använts som betalning för förpliktelsen eller till den dag då förpliktelsen har bokförts som avförd från skattekontot.

Dröjsmålsräntan motsvarar den referensränta som avses i 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga ökad med 7 procentenheter.

Dröjsmålsränta betalas inte på skattetillägg och inte på dröjsmålsränta. Dröjsmålsräntan är inte avdragsgill i inkomstbeskattningen.

33 §

Ränta på obetalda förpliktelser som avförts från skattekontot

På en obetald förpliktelse som avförts från skattekontot ska betalas förseningsränta som beräknats enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) från dagen efter den dag då förpliktelsen avförts från skattekontot till betalningsdagen.

Förseningsränta betalas inte på skattetillägg och inte på dröjsmålsränta. Förseningsräntan är inte avdragsgill i inkomstbeskattningen.

På indrivning, återbäring och redovisning av förseningsränta tillämpas bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

34 §

Korrigerings av räntan när en förpliktelse eller kreditering ändras

Om en förpliktelse minskar till följd av en rättelsedeklaration till periodskattedeclarationen, ett rättelsebeslut eller överklagande, betalas krediteringsränta på det överbetalda beloppet. Räntan räknas från dagen efter förpliktelsens förfallodag enligt 32 § 1 mom. eller, om valuteringsdagen för den kreditering som använts som betalning för förpliktelsen infaller senare, från dagen efter krediteringens valuteringsdag eller, om det överbetalda beloppet är mervärdesskatt som berättigar till återbäring, tidigast från dagen efter förfallodagen enligt 31 § 2 mom. till den dag då rättelsedeklarationen lämnas in eller till den dag då rättelsen eller ändringsbeskattningen verkställs. Till den del förpliktelsen har varit obetald och dröjsmålsränta har beräknats på den, rättas beloppet av dröjsmålsräntan så att det motsvarar den ändrade förpliktelsen.

Om beloppet av mervärdesskatt enligt 16 § 2 punkten som berättigar till återbäring blir större till följd av en rättelsedeklaration, ett rättelsebeslut eller överklagande, betalas krediteringsränta på tilläggsbeloppet från dagen efter förfallodagen för periodens skatt till den dag som avses i 31 § 1 mom.

Om beloppet av mervärdesskatt enligt 16 § 2 punkten som berättigar till återbäring blir mindre till följd av en rättelsedeklaration, ett beslut enligt 176 § i mervärdesskattelagen, ett rättelsebeslut eller överklagande, ska på den förpliktelse som beror på det för stora beloppet betalas dröjsmålsränta från dagen efter förfallodagen för periodens skatt. Om det för stora beloppet har använts som betalning för en förpliktelse eller avförts från skattekontot före denna dag, ska dröjsmålsränta ändå betalas från dagen efter den dag då det för stora beloppet har använts som betalning för en prestation eller avförts från skattekontot. Dröjsmålsränta ska betalas till valuteringsdagen för den kreditering som har använts som betalning för den förpliktelse som beror på det för stora beloppet eller till den dag då förpliktelsen har bokförts som avförd från skatte-

kontot. Den krediteringsränta som har betalats på det för stora beloppet avförs.

På ett belopp enligt 2 mom. som ska räknas till godo tillämpas inte vad som föreskrivs i 31 § 2 mom.

Dröjsmålsränta ska betalas enligt 39 § 2 och 7 mom. i lagen om förskottsuppbörd oberoende av vad som ovan föreskrivs om dröjsmålsränta.

35 §

Korrigerings av räntor när registreringarna på skattekontot rättas

När Skatteförvaltningen rättar ett skattekonto på grund av ett registreringsdröjsmål enligt 18 § eller ett fel som avses i 37 §, korrigeras de räntor som räknats på skattekontot så att de motsvarar den förändrade situationen.

36 §

Närmare bestämmelser om beräkningen av ränta

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om beräkningen av räntor.

9 kap.

Rättelse av fel, återkrav av felaktig kreditering och överklagande

37 §

Rättelse av fel

Skatteförvaltningen rättar, om saken inte har avgjorts genom ett beslut på besvär, på eget initiativ eller på begäran av den skattskyldige, den som ansvarar för förpliktelsen eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ett fel på skattekontot omedelbart efter att felet upptäckts, om inte något annat följer av 39 §.

Rättelsen och grunden för den registreras på skattekontot och ett skattekontoutdrag som ges den skattskyldige.

Den skattskyldige ges möjlighet att bli hörd innan ett fel på skattekontot rättas, om det av särskilda skäl behövs.

På begäran av en part som har rätt att framföra begäran om rättelse eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ger Skatteförvaltningen ett beslut samt anvisningar för sökande av ändring i saken.

Ett fel behöver inte rättas om det är litet och om det inte är till skada för den skattskyldige eller om det belopp som den skattskyldige grundlöst fått till godo är litet och ett opartiskt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte kräver att rättelse görs.

38 §

Tidsfrist för rättelse av fel

Ett fel kan rättas till den skattskyldiges fördel inom fem år och till den skattskyldiges nackdel inom två år från utgången av det kalenderår då den åtgärd eller uppgift beträffande vilken rättelse har yrkats har registrerats eller borde ha registrerats på kontoutdraget.

Rättelse kan göras även efter den tidsfrist som avses i 1 mom., om begäran om rättelse har inkommit till Skatteförvaltningen inom den föreskrivna tiden.

39 §

Återkrav av felaktig kreditering

Om en kreditering som har bokförts felaktigt på skattekontot har betalats till den skattskyldige eller om den har använts som betalning för en förpliktelse och felet inte har rättats innan skattekontoutdraget har delgetts den skattskyldige, ska Skatteförvaltningen bestämma att krediteringen ska återkrävas. Beslutet ska fattas inom två kalenderår från utgången av det kalenderår under vilket den felaktiga krediteringen har bokförts på skattekontot. Den skattskyldige ges möjlighet att bli hörd innan beslutet fattas, om det inte är uppenbart onödigt.

Krediteringen behöver inte återkrävas om beloppet är litet och ett opartiskt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte förutsätter återkrav.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om den tidpunkt då en kreditering som återkrävs förfaller till betalning.

En kreditering som återkrävs ska betalas oberoende av överklagande om inte Skatteförvaltningen eller fullföljdsinstansen bestämmer något annat och vid betalningen och indrivningen av den iakttas vad som i denna lag föreskrivs om förpliktelser. En kreditering som återkrävs preskriberas fem år från ingången av året efter förfallodagen.

40 §

Rättelseyrkande till Skatteförvaltningen

Ändring i ett beslut som getts med stöd av denna lag söks hos Skatteförvaltningen genom skriftligt rättelseyrkande, om inte saken har avgjorts genom beslut på besvär.

Tidsfristen för framställande av rättelseyrkande är i ärenden som avses i 37 och 39 § fem år från utgången av det kalenderår då den åtgärd eller uppgift beträffande vilken rättelse yrkats har registrerats eller borde ha registrerats på kontoutdraget eller den felaktiga krediteringen registrerats på kontoutdraget, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. I andra ärenden är tidsfristen fem år från det att beslutet fattades, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är tidsfristen 30 dagar från det att beslutet fattades.

Rättelseyrkandet ska tillställas Skatteförvaltningen inom föreskriven tid. Skatteförvaltningen ska i fråga om rättelseyrkande från en part som har rätt att söka ändring ge Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och i fråga om rättelseyrkande från Enheten för skattetagarnas rätt ge en part som har rätt att söka ändring tillfälle att ge sitt bemötande samt vid behov ge den som framställt rättelseyrkandet tillfälle att ge sitt genmäle.

41 §

Överklagande av rättelsebeslut

Den skattskyldige, den som ansvarar för en förpliktelse och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som getts med anledning av rättelseyrkande enligt 40 § hos förvaltningsdomstolen genom besvär med iakttagande av vad som i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om överklagande.

Besvärstiden i ärenden som avses i 37 och 39 § är fem år från utgången av det kalenderår under vilket den åtgärd eller uppgift som ska rättas har registrerats eller borde ha registrerats eller den felaktiga krediteringen har registrerats på kontoutdraget, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av det beslut som getts med anledning av rättelseyrkande. I andra ärenden är besvärstiden fem år från det att beslutet fattades, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av det beslut som getts med anledning av rättelseyrkande. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet med anledning av rättelseyrkande fattades.

Förvaltningsdomstolens beslut överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen genom besvär, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Vid överklagande iakttas vad som föreskrivs i 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande.

42 §

Tillämpning av bestämmelserna i lagens 9 kap.

Förpliktelser som avses i denna lag ska betalas oberoende av överklagande.

Vid rättelse och överklagande av beslut som getts med stöd av den skattelag som ligger till grund för en kontotransaktion på skattekonto iakttas vad som föreskrivs i lagen i fråga.

10 kap.

Särskilda bestämmelser

43 §

Ansvar för förpliktelser

På ansvaret för en förpliktelse tillämpas vad som föreskrivs om ansvar för skatter i 8 kap. i lagen om skatteuppbörd.

44 §

Avstående från uppbörd av dröjsmålspåföljder

Om inlämnandet av en deklaration eller betalningen av en förpliktelse har fördröjts på grund av orsaker som inte berott på den skattskyldige, kan Skatteförvaltningen låta bli att debitera eller driva in förseningsavgift, dröjsmålsränta och förseningsränta helt eller delvis.

Om dröjsmålspåföljden har berott på Skatteförvaltningens felaktiga förfarande, debiteras den inte och drivs inte heller in. Om dröjsmålspåföljden delvis också har berott på den skattskyldiges förfarande, kan den debiteras eller drivas in delvis.

Skatteförvaltningen återbär förseningsavgift, dröjsmålsränta eller förseningsränta som eventuellt redan drivits in till den skattskyldiges skattekonto. Det belopp som ska återbäras kan användas som betalning för obetalda förpliktelser eller för skattekvittning enligt lagen om skatteuppbörd.

Ett beslut genom vilket Skatteförvaltningen har avgjort den skattskyldiges yrkande att en dröjsmålspåföljd inte ska drivas in, får inte överklagas genom besvär.

45 §

Finansministeriets förordning om avstående från uppbörd av dröjsmålspåföljder

Genom förordning av finansministeriet kan föreskrivas att dröjsmålsräntor, förseningsräntor och förseningsavgifter inte uppbärs för den tid för vilken betalningen av förpliktelser eller

inlämnandet av periodskattedeclaration har varit fördröjd på grund av hinder som inte berott på de skattskyldiga.

46 §

Lindring av dröjsmålspåföljder

Skatteförvaltningen kan på ansökan befria en skattskyldig från skyldigheten att betala förseningsavgift, dröjsmålsränta och förseningsränta delvis eller helt, om betalningen av dem ska betraktas som oskälig med beaktande av den skattskyldiges ekonomiska omständigheter eller av något annat särskilt skäl. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärendesom behandlas inom Skatteförvaltningen.

Ett belopp som ska återbäras till en skattskyldigs skattekonto kan användas som betalning för obetalda förpliktelser eller för skattekvittning enligt lagen om skatteuppbörd.

Ett beslut genom vilket den skattskyldiges yrkande på lindring av dröjsmålspåföljder har avgjorts får inte överklagas genom besvär.

47 §

Delgivning av skattekontoutdrag

Skattekontoutdraget delges den skattskyldige med hjälp av elektronisk service i ett allmänt datanät. Den skattskyldige anses ha fått kännedom om kontoutdraget den tionde dagen efter den allmänna förfallodagen.

Om skattekontoutdraget inte kan delges på det sätt som avses i 1 mom. på grund av störningar i datakommunikationerna eller andra motsvarande tekniska störningar, sänds det per post som brev, varvid den skattskyldige anses ha fått del av det den sjunde dagen efter det att brevet avsändes.

På den skattskyldiges begäran sänds skattekontoutdraget till den skattskyldige också per post som brev eller med hjälp av ett elektroniskt dataöverföringsförfarande som står till Skatteförvaltningens förfogande. Den skattskyldige anses dock ha fått del av skattekontoutdraget vid den tidpunkt som avses i 1 mom.

48 §

Delgivning av andra handlingar

Andra handlingar som ska ges med stöd av denna lag delges som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen eller som bevislig elektronisk delgivning enligt 18 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet.

49 §

Tidsfrister

Om förfallodagen för en förpliktelse, tidsfristen för inlämnande av en deklaration eller betalningsdagen för återbäring är en heldag, första maj eller en helgfri lördag, får betalningen göras, deklarationen inlämnas och återbäringen betalas första vardagen därefter. Detsamma gäller om förfallodagen för en förpliktelse eller betalningsdagen för återbäring är en dag då de betalningssystem som allmänt används vid betalningar mellan bankerna inte är i bruk enligt ett meddelande från Finlands Bank som publicerats i författningssamlingen.

50 §

Redovisning till skattetagarna

Dröjsmålspåföljder redovisas till skattetagarna i samma proportion som den skatt som ligger till grund för indrivningen av dem.

Belopp som använts för betalning av förpliktelser redovisas till skattetagarna med iakttagande av vad som föreskrivs i lagen om skatteredovisning (532/1998).

11 kap.

Ikraftträdande

51 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lagen tillämpas på skatt som ska deklarerar, betalas och återbäras för perioder som går ut den dag då lagen träder i kraft och därefter.

Lagen tillämpas på det sätt som föreskrivs nedan även på skatt som ska deklarerar, betalas och återbäras för en skatteperiod eller period som gått ut före lagens ikraftträdande och på dröjsmålspåföljder som påförts för den, om skatten debiteras den dag då lagen träder i kraft eller därefter eller om beslutet om återbäring av skatt fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

Debiterad skatt enligt 3 mom. och dröjsmålspåföljd som påförts för den bokförs som förpliktelse på skattekonto på den förfallodag som bestämts vid debiteringen. På skatten ska betalas dröjsmålsränta enligt denna lag räknat från dagen för ikraftträdandet, dock tidigast från den betalningsdag för skatten som föreskrivs i skattelagen i fråga. På skatt som bokförts som för-

pliktelse på skattekontot tillämpas i tillämpliga delar även andra bestämmelser i denna lag. Förseningsavgift påförs dock inte för skatten.

Skatt enligt 3 mom. som ska återbäras och ränta som betalats på den bokförs som kreditering på skattekontot den dag då beslutet fattas. På skatten och den ränta som betalats på den betalas krediteringsränta enligt denna lag från dagen efter den då beslutet fattades. På skatt som ska återbäras och som bokförts som kreditering på skattekontot tillämpas i tillämpliga delar även andra bestämmelser i denna lag.

På ett belopp som betalats in som betalning för debiterad skatt enligt 3 mom. och på belopp som betalats in den 2 mars 2010 eller därefter som betalning för annan skatt tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 148 §, 183 och 187 §, av dem 148 § sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 1767/1995, 183 § sådan den lyder i nämnda lag 1767/1995 och i lag 1083/2005 samt 187 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag 1083/2005,

ändras 13 c § 4 och 5 mom., 63 g § 6 punkten, 79 k § 1 mom., 102 a § 2 mom., 133 p och 133 s §, 133 u § 2 mom., 133 v, 133 x, 147, 149 och 149 b—149 d §, 162, 162 b, 163—165, 176—180, 182, 184, 185 och 191 §, 192 § 1 mom., 193 § 2—4 mom., 204 §, 205 § 2 mom., 206, 208 a och 209 e § samt 218 § 3 mom.,

av dem 13 c § 4 mom. och 79 k § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1767/1995, 13 c § 5 mom. och 147 § i nämnda lag 1486/1994, 63 g § 6 punkten i nämnda lagar 1486/1994 och 935/2004, 102 a § 2 mom. och 209 e § i lag 325/2003, 133 p, 133 s, 133 v, 133 x och 163 § sådana de lyder i lag 971/2002, 133 u § 2 mom. sådant det lyder i lag 331/2005, 149 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1486/1994 och 1767/1995, 149 b—149 d och 208 § sådana de lyder i lag 1301/2003, 162 § sådan den lyder i nämnda lag 1486/1994 och i lag 1071/2002, 162 b § sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994, 1767/1995 och 331/2005, 164 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1123/1996, 165 § sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1083/2005, 176 och 177 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1072/2003, 178 § sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1083/2005 samt i lag 1265/1997, 179 § sådan den lyder i nämnda lagar 1767/1995, 1265/1997 och 1083/2005, 180 §

sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1767/1995, 182 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1486/1994 och i lag 915/2001, 185 § och 193 § 2 mom. sådana de lyder i lag 246/2008, 191 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1486/1994, 193 § 3 mom. sådant det lyder i lag 542/1996, 205 § 2 mom. och 206 § sådana de lyder i lag 700/1994 och 218 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1061/2007, samt

fogas till 133 n §, sådan den lyder i nämnda lag 971/2002, ett nytt 2 mom., till lagen nya 133 y § och 149 f §, till lagen en ny 162 a § i stället för den 162 a § som upphävts genom nämnda lag 1123/1996, samt till lagen nya 162 c—162 e, 188 a, 188 b, 191 a och 191 b § som följer:

13 c §

En renbeteslagsgrupps skatteperiod är ett renskötselår. Skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas in senast den andra kalendermånaden efter skatteperioden vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen (/) med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 7 § i samma lag. Skatten ska betalas senast den andra kalendermånaden efter skatteperiod vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen.

Ärenden som gäller en renbeteslagsgrupp ska behandlas av det skatteverk inom vars verksamhetsområde renbeteslaget har sin hemort.

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 f § i den stat där varutransporten upphörde även då

6) köparen har fullgjort sin deklarationsskyldighet enligt 162 e §.

79 k §

En skattskyldig återförsäljare får som vinstmarginal använda vinstmarginalen under den skatteperiod som avses i 162 a §.

102 a §

Om det är fråga om avdrag av skatt som enligt 2 a, 8 a eller 9 § ska betalas på ett köp eller av skatt som ska betalas på ett gemenskapsinternt förvärv, är en ytterligare förutsättning att den skattskyldige har fullgjort sin deklarations-

skyldighet enligt 162 § eller att skatten har påförts. Får den skattskyldige inte en i 1 mom. avsedd faktura av säljaren, förutsätter avdragsrätten att den skattskyldige själv uppgör en verifikation som i tillämpliga delar innehåller de uppgifter som avses i 209 b § 2 mom. samt anger den skatt som ska betalas och den skattesats som ska tillämpas på köpet eller det gemenskapsinterna förvärvet.

12 a kap.

En särskild ordning för elektroniska tjänster

133 n §

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen inte kan göra sådana avdrag som avses i 78 § till fullt belopp när den skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod beräknas, ska det oavdragna beloppet hänföras till följande skatteperioder. Skatteverket återbär efter räkenskapsperiodens utgång på ansökan eller på basis av någon annan inlämnad utredning den skatt som inte avdragits för räkenskapsperioden. Om den skattskyldige efter räkenskapsperiodens utgång har fått den oavdragna skatten som återbäring, får den inte dras av under följande räkenskapsperioder.

133 p §

Bestämmelserna i 161, 162 och 162 a § samt 164 § 1 mom. om deklarationsskyldighet och skatteperiod tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

Bestämmelserna i 164 § 3 mom. samt 165 § om sammandragsdeklaration tillämpas på skattedeklarationen från en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

133 s §

Skatteverket ger en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ett meddelande om obetald skatt som denne deklarerat och som ska betalas till Finland.

På skatt som avses i 1 mom. tillämpas vad som i 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om en förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeklaration.

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen betalar den skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod efter den tid som föreskrivs i 133 i § 1 mom. utan att den påförts, ska den skattskyldige i samband med att skatten betalas betala skattetillägg på eget initiativ. Om skatten inte har betalats utan att den påförts eller om den skattskyldige inte på eget initiativ har betalt skattetillägg på skatten, ska skattetillägg påföras för skatten.

Skattetillägg enligt 3 mom. beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

När en skattskyldig som använder den särskilda ordningen påförs skattetillägg tillämpas vad som i 184 och 185 § föreskrivs om påförande av skatt.

133 u §

Vid tillämpningen av 133 n, 133 v, 179, 192, 193 och 204 § utgör det kalenderår till vilket ifrågavarande skatteperiod hänför sig räkenskapsperiod för en skattskyldig som använder den särskilda ordningen. Vid tillämpningen av 192 och 193 § kan rättelse göras och besvär anföras redan under kalenderåret.

133 v §

Skatt som ska återbäras till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska betalas utan dröjsmål.

På skatt som ska återbäras betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005). Räntan löper från betalningsdagen för skatten. På skatt som avses i 133 n § 2 mom. i denna lag löper räntan från utgången av den andra kalendermånaden efter räkenskapsperioden.

133 x §

Bestämmelserna i 209 a § om skyldighet att ge faktura tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska redovisas till en annan medlemsstat.

133 y §

Bestämmelserna i 218 § om mervärdesskatteförseelse tillämpas på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen, om han trots uppmaning av myndighet underlåter att på behörigt sätt fullgöra sina skyldigheter enligt 133 f, 133 h eller 133 k §.

147 §

Den skattskyldige ska betala skillnaden mellan de enligt 13 kap. till kalendermånaderna under en viss skatteperiod enligt 162 a § hänförliga skatter som ska betalas respektive dras av (*skatt som ska redovisas*) till staten senast den andra kalendermånaden efter skatteperioden i fråga vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen.

En köpare av ett sådant nytt transportmedel som nämns i 26 d § 1 mom. ska, om han inte enligt denna lag är skattskyldig för annan verksamhet och om 146 a § inte tillämpas på honom, betala skatten på det sätt som Skatteförvaltningen närmare bestämmer senast den dag då transportmedlet ska anmälas till registret.

En skattskyldig vars skatteperiod förkortas på det sätt som avses i 162 c § 2 mom. mitt under en skatteperiod, ska betala den skatt som ska redovisas för den del av skatteperioden som föregick ändringen senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den deklaration som avses i 162 c § 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skatte-

kontolagen, eller vid en senare tidpunkt som skatteverket bestämmer.

149 §

Kan vid beräkningen av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod sådant avdrag som avses i 10 kap. eller 78 eller 80 § inte göras till fullt belopp, har den skattskyldige rätt att få den skatt som inte avdragits för skatteperioden som återbäring.

Det belopp som avses i 1 mom. återbärs på det sätt som närmare föreskrivs i skattekontolagen.

14 a kap.

Skattelättnad vid den nedre gränsen för skattskyldighet

149 b §

Om den skattskyldiges skatteperiod är en kalendermånad eller ett kalenderårskvartal, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättnaden i samband med den skattedeklaration enligt 162 § 1 mom. som ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.

Om den skattskyldiges skatteperiod är ett kalenderår eller ett renskötselår, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättnaden i samband med den skattedeklaration enligt 162 § 1 mom. eller 13 c § 4 mom. som ska lämnas för skatteperioden.

Den skattskyldige ska med avvikelse från 147 § 1 mom. för en skatteperiod som avses i 1 och 2 mom. betala endast ett belopp som motsvarar skillnaden mellan den skatt som ska redovisas och den lättnad som avses i 149 a §. Om lättnaden är större än den skatt som ska redovisas och den skattskyldige ska betala enligt 147 § 1 mom., har den skattskyldige rätt att som återbäring få ett belopp som motsvarar skillnaden mellan lättnaden och den skatt som ska redovisas eller, om den skattskyldige inte har någon skatt att betala, hela beloppet av lättnaden.

En skattskyldig som inte har lämnat de uppgifter enligt 1 eller 2 mom. som gäller lättnad vid den nedre gränsen eller som har uppgett lättnaden till för litet belopp, har rätt att efter räkens-

skapsperiodens utgång få det belopp som inte uppgetts i form av återbäring på basis av ansökan eller annan utredning inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser eller senare, om den skattskyldige inom nämnda tid har framställt ett yrkande om återbäring.

149 c §

Har en skattskyldig fått för stor lättnad på grund av felaktiga eller bristfälliga uppgifter som han lämnat, ska skatteverket bestämma att den skattskyldige ska betala det överstora belopp som han fått till godo inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser.

Skatt som påförts med stöd av 1 mom. kan höjas under de förutsättningar som föreskrivs i 182 §.

149 d §

Lättnaden rättas om en skattskyldig har fått en för stor eller för liten lättnad på grund av ett beslut om skattens påförande, ett återbärings- eller rättelsebeslut eller ett beslut om ny behandling eller ett beslut på besvär som gäller beloppet av den skatt som den skattskyldige ska betala eller dra av för en räkenskapsperiod. Rättelse kan göras även om den tidsfrist som avses i 179 § har gått ut.

149 f §

En skattskyldig vars räkenskapsperiod med stöd av 208 a § ändras till ett kalenderår, har rätt att få den lättnad som avses i 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut den dag då räkenskapsperioden ändras eller därefter av skatt som ska redovisas för de kalendermånader som ingår i skatteperioden i fråga och som föregick ändringen. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen och som föregick ändringen.

En skattskyldig vars räkenskapsperiod ändras från ett kalenderår enligt 208 a § till en räkenskapsperiod enligt bokföringslagen, har rätt att få lättnad enligt 149 a § för den räkenskapsperi-

od enligt bokföringslagen som går ut efter den dag då räkenskapsperioden ändrades av skatt som ska redovisas för de kalendermånader efter ändringen som ingår i räkenskapsperioden i fråga. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader efter ändringen som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen.

De uppgifter gällande beräkningen och beloppet av lättnaden enligt 1 och 2 mom. lämnas i samband med den skattedeklaration som avses i 162 § 1 mom. och som ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.

162 §

Den skattskyldige ska avge en skattedeklaration för varje skatteperiod.

I skattedeklarationen ska uppges omsättningen, den skatt som ska betalas respektive dras av samt de övriga uppgifter som Skatteförvaltningen bestämmer och som behövs för att konstatera skattens riktiga belopp.

Skattedeklarationen ska lämnas in senast den andra kalendermånaden efter skatteperioden vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen och med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 7 § i samma lag. Anmälan om att det inte kommer att finnas någon skatt att betala kan göras på förhand, dock för högst sex kalendermånader.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om hur en skattskyldig som avses i 147 § 2 mom. ska deklarerar skatt.

162 a §

Skatteperioden är en kalendermånad, om inte något annat föreskrivs i 2—4 mom.

För en skattskyldig vars omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 50 000 euro är skatteperioden ett kalenderårskvartal, om inte något annat föreskrivs i 3 eller 4 mom.

För en skattskyldig vars omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst

25 000 euro är skatteperioden ett kalenderår, om inte något annat föreskrivs i 4 mom.

För en fysisk person, ett dödsbo eller en sammanslutning som bedriver primärproduktion eller för en upphovsman till ett konstverk enligt 79 c § som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet, är skatteperioden ett kalenderår.

Som kalenderår enligt 2 eller 3 mom. betraktas det kalenderår då den aktuella skatteperioden tillämpas.

I denna lag avses med primärproduktion bedrivande av jordbruk, skogsbruk, trädgårdsodling, jakt, fiske, fiskodling, kräftfångst, kräftodling, pälsdjursuppfödning och renskötsel samt plockning av renlav och kottar liksom tillvaratagande av andra naturprodukter. Med jordbruk avses egentligt jordbruk samt sådant specialjordbruk eller annan verksamhet i anslutning till jord- eller skogsbruk som inte ska betraktas som särskild rörelse.

162 b §

På grund av en ansökan som en skattskyldig enligt 162 a § 2 mom. gör i samband med att verksamhet inleds betraktas dock som skatteperiod en kalendermånad och på grund av en ansökan som en skattskyldig enligt 162 a § 3 eller 4 mom. gör en kalendermånad eller ett kalenderårskvartal från det att verksamheten inleds.

En skattskyldig vars skatteperiod är en skatteperiod som avses i 162 a § 2—4 mom., kan på ansökan övergå till att tillämpa en kortare skatteperiod än den som avses i nämnda lagrum. En skattskyldig vars skatteperiod är en skatteperiod som valts på grundval av denna paragraf, kan på ansökan övergå till att tillämpa en skatteperiod enligt 162 a § 2—4 mom. eller en kortare skatteperiod än den som avses i nämnda lagrum.

Skatteperioden ska dock vara densamma minst tre på varandra följande kalenderår.

En skatteperiod som grundar sig på ansökan enligt 2 mom. tillämpas från ingången av det kalenderår som följer på ansökan. Ansökan ska göras senast före utgången av september före kalenderåret i fråga.

162 c §

Den skattskyldige ska utan dröjsmål underrätta skatteverket om de villkor som föreskrivs i 162 a § 2—4 mom. sannolikt inte kommer att uppfyllas under kalenderåret eller följande kalenderår.

Som den skattskyldiges skatteperiod betraktas på grundval av en anmälan enligt 1 mom. som gäller det innevarande kalenderåret en skatteperiod som motsvarar de nya uppgifterna från ingången av den kortare skatteperiod under vilken anmälan har lämnats in. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.

Om skatteverket på något annat sätt än vad som avses i 1 mom. konstaterar att villkoren enligt 162 a § 2—4 mom. inte uppfylls under kalenderåret, betraktas som den skattskyldiges skatteperiod från ingången av kalenderåret i fråga en skatteperiod som motsvarar de korrekta uppgifterna. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.

Skatteverket kan bestämma att som skatteperiod för en sådan skattskyldig som väsentligt försummar eller som på grunder som avses i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd eller på motsvarande grunder kan antas väsentligt försumma sina skyldigheter enligt 26 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd i fråga om beskattningen betraktas i stället för ett kalenderår eller kalenderårskvartal en kalendermånad från ingången av kalenderåret i fråga.

En skattskyldig vars skatteperiod förkortas mitt under en skatteperiod på det sätt som avses i 2 mom. ska lämna in skattedeklaration för den del av skatteperioden som föregick ändringen senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den anmälan som avses i 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen och med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 7 § i samma lag, eller vid en senare tidpunkt som skatteverket bestämmer.

Skatteverket ska meddela beslut i ett ärende som avses i 4 mom. och på den skattskyldiges begäran beslut i ett ärende som avses i 3 mom.

162 d §

En skattskyldig vars skatteperiod är en annan än ett kalenderår, ska tillämpa samma skatteperiod som tillämpas på andra skatter och avgifter som uppbärs med stöd av de lagar som avses i 1 § 2 mom. 2, 3, 6 och 7 punkten samt 3 mom. i skattekontolagen och som hör till tillämpningsområdet för skattekontolagen.

162 e §

Den skattskyldige ska för varje kalenderårskvartal lämna in en sammandragsdeklaration över sina gemenskapsinterna försäljningar enligt 72 b och 72 c §.

En sammandragsdeklaration ska också lämnas in, om ett gemenskapsinternt varuförvärv som den skattskyldige har gjort, med stöd av 63 g § anses ha blivit beskattat i den stat där transporten upphörde.

Års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningskrediteringar, överskottsåterbäringar och andra motsvarande korrigeringsposter, som beviljats köparen och som gäller sådan försäljning som uppgetts i sammandragsdeklarationen eller annan förändring i fråga om försäljningen uppges i sammandragsdeklarationen för det kvartal under kalenderåret i vilket den kalendermånad ingår under vilken posten enligt god bokföringssed ska upptas i bokföringen.

Deklarationen ska avges senast den 15 dagen i den andra månaden efter kalenderårskvartalet.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i sammandragsdeklarationen och om hur uppgifterna ska lämnas.

163 §

Ovan i 161 § avsedd etablerings-, ändrings- eller nedlägningsanmälan och i 162 e § avsedd sammandragsdeklaration kan lämnas också på elektronisk väg.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om hur elektroniska uppgifter ska lämnas.

164 §

Skattedeklarationen och sammandragsdeklarationen lämnas till det skatteverk som avses i 158 §.

En sammandragsdeklaration som har lämnats på något annat sätt än på elektronisk väg anses vara inlämnad när den har kommit in till skatteverket på det sätt som föreskrivs i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

En sammandragsdeklaration som har lämnats på elektronisk väg anses vara inlämnad när den har kommit in till skatteverket på det sätt som föreskrivs i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

165 §

Den som är deklarationsskyldig ska underteckna de deklarationer enligt 162 e § och andra handlingar som är avsedda för skattemyndigheten. Ett samfunds deklarationer och handlingar ska vara undertecknade av personer som har rätt att teckna firman.

Deklarationer enligt 162 e § och andra handlingar som får lämnas in till skattemyndigheten på elektronisk väg och som ska signeras ska certifieras på det sätt som anges i 18 § i lagen om elektroniska signaturer (14/2003) eller på något annat godtagbart sätt.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om på vilket sätt deklarationer enligt 162 e § och andra handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in på elektronisk väg.

19 kap.

Påförande av skatt

176 §

Skatteverket ska med avvikelse från skattedeklarationen, eller om skattedeklaration saknas, påföra den skatt som har uppgetts till ett för litet belopp som ska betalas eller till ett för stort belopp som ska återbäras.

Någon skatt påförs inte om saken har avgjorts tidigare genom skatteverkets beslut. Om ett ärende lämnar rum för tolkning eller är oklart och om den skattskyldige har handlat i god tro i enlighet med myndighetens praxis eller anvisningar, ska ärendet till denna del avgöras till den skattskyldiges fördel, om inte särskilda skäl förleder annat.

När skatten påförs ska med omsorg och med beaktande av såväl statens som den skattskyldiges intresse prövas vad som av deklarationerna eller annars har framgått om den skattskyldiges affärstransaktioner samt om övriga omständigheter som påverkar saken eller vad som på annan grund ska anses vara riktigt.

Den skattskyldige ska ges tillfälle att avge förklaring, om en väsentlig avvikelse görs från de uppgifter som den skattskyldige lämnat när skatten påförs.

177 §

Har den skattskyldige underlåtit att deklarerat skatt helt eller uppenbart deklarerat för lite i skatt och har han inte trots uppmaning lämnat uppgifter som för behövs för påförande av skatt, ska skatteverket påföra skatten enligt uppskattning.

I samband med en uppmaning enligt 7 § 4 mom. i skattekontolagen delger skatteverket den skattskyldige uppgifter om det uppskattade beloppet av den skatt som påförs och grunderna för påförandet av den och ger den skattskyldige tillfälle att avge förklaring.

Beloppet av den skatt som avses i 1 mom. ska om möjligt utredas genom uträkningar på basis av inköp, sedvanliga försäljningsprovisioner, löner eller andra sådana kostnadsposter eller genom jämförelse med rörelser som drivs av andra skattskyldiga i samma bransch och under motsvarande förhållanden.

I beslutet om påförande av skatt ska skatteuträkningen tas in och skälen till att skatt påförts enligt uppskattning anges.

178 §

Skatt som avses i 176 § behöver inte påföras, om orsaken till att det har deklarerats för lite

skatt att betala eller för mycket skatt att återbära är ett fel som har lett till att någon annan skattskyldig har påförts för mycket skatt eller att skatt som avses i 122 § eller 131 § inte har återburits och en opartisk beskattning eller någon annan orsak inte kräver att skatten ska påföras. För detta krävs att den skattskyldige visar upp en förbindelse enligt vilken den som har rätt att få återbäring avstår från sin rätt till återbäring. Till den som har avgett förbindelsen återbärs ingen skatt.

Skatt som avses i 176 § behöver inte heller påföras när skatten ska anses vara obetydlig och en opartisk beskattning eller någon annan orsak inte kräver att skatten påförs.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om när skatt som avses i 1 och 2 mom. inte behöver påföras.

179 §

Skatt som avses i 176 § ska påföras inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten borde ha betalats.

Skatten anses ha påförts inom föreskriven tid, om skatteverkets beslut därom har fattats innan tidsfristen löpt ut.

180 §

Har den skattskyldige avlidit, påförs dödsboet skatten.

Skatten ska påföras inom ett år från utgången av det kalenderår då bouppteckningen inlämnades till skatteverket. Skatten kan inte påföras om den tidsfrist som avses i 179 § har löpt ut.

182 §

Skatten kan höjas

1) med högst 10 procent, om skattedeklarationen eller någon annan uppgift eller handling innehåller en mindre bristfällighet och den skattskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristen,

2) med högst 20 procent, om den skattskyldige utan giltigt skäl har försummat att i tid lämna in skattedeklaration eller har lämnat in den väsentligt för sent eller har försummat att lämna in någon annan uppgift eller handling i rätt tid eller

har lämnat en väsentligen ofullständig deklaration, uppgift eller handling, och högst till det dubbla beloppet, om han även efter att på föreskrivet sätt ha fått en uppmaning, utan godtagbart förhinder helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin skyldighet,

3) till högst det dubbla beloppet, om den skattskyldige av grov vårdslöshet har försummat sin deklarationsskyldighet eller lämnat en väsentligen oriktig skattedeklaration eller annan uppgift eller handling.

Har en försummelse skett eller en oriktig deklaration, uppgift eller handling så som nämns i 1 mom. 3 punkten getts i skatteförsnillningssyfte, ska skatten höjas med minst 50 procent och högst till det tredubbla beloppet.

Skatteförhöjning påförs endast den skatt som den bristfällighet eller det fel som avses i 1 och 2 mom. hänför sig till.

Kan skatten inte höjas så som avses ovan, kan skatteverket bestämma att en skatteförhöjning om högst 15 000 euro ska betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att den skattskyldige trots en bevisligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan eller skattedeklaration eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig deklaration och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Skatteverket kan bestämma att skatteförhöjning ska betalas på grund av grov försummelse av deklarationsskyldigheten också när det har påfört skatten genom uppskattning och på grundval av en utredning som senare tillställts det har rättat beslutet så att skatt inte påförs.

Om den förseningsavgift som ska påföras för försummelse att deklarera skatt inom föreskriven tid bestäms i 9 § i skattekontolagen.

184 §

Påförs den skattskyldige skatt eller skatteförhöjning, ska den skattskyldige ges ett beslut till vilket besväransvisning fogats. Skatten ska betalas vid den tidpunkt som föreskrivs genom förordning av finansministeriet.

Om den skattskyldige har ansökt om återbäring, eller på grund av en utredning som motsvarar ansökan, ska den skattskyldige ges ett beslut till vilket besvärshanvisning fogats.

185 §

Anser Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt att en skattskyldig ska påföras skatt eller skatteförhöjning ska skatteverket på enhetens begäran fatta ett beslut i saken till vilket besvärshanvisning fogats.

188 a §

Skatteverket ger en skattskyldig som avses i 147 § 2 mom. ett meddelande om obetald skatt som denne deklarerat.

På skatt som avses i 1 mom. tillämpas vad som i 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om en förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeclaration.

Om en skattskyldig betalar skatt efter den tid som föreskrivs i 147 § 2 mom. utan att skatten påförts, ska den skattskyldige i samband med att skatten betalas betala skattetillägg på eget initiativ. Om skatten inte har betalats utan att den påförts eller om den skattskyldige inte på eget initiativ har betalat skattetillägg på skatten, ska skattetillägg påföras för skatten.

Skattetillägg enligt 3 mom. beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

När en skattskyldig påförs skattetillägg tillämpas vad som föreskrivs i 184 och 185 § om påförande av skatt.

188 b §

Skatt som ska återbäras till en skattskyldig som avses i 147 § 2 mom. ska betalas utan dröjsmål.

På skatt som ska återbäras betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan löper från betalningsdagen för skatten.

191 §

Den skattskyldige rättar ett fel i skattedeclarationen genom att lämna in en rättelsedeclaration

till skattedeclaration för skatteperioden i fråga.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i en rättelsedeclaration till skattedeclarationen och på vilket sätt uppgifterna lämnas.

191 a §

En skattskyldig som har deklarerat den skatt som ska betalas för en skatteperiod till för lågt belopp eller den skatt som ska dras av till för högt belopp, ska göra en rättelse enligt 191 § under tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten borde ha deklarerats.

191 b §

En skattskyldig har med iakttagande av det förfarande som avses i 191 § rätt att få skatt som enligt declarationen ska betalas till för högt belopp eller skatt som inte ska återbäras enligt declarationen som återbäring under räkenskapsperioden eller att rätta felet genom att dra av skatten i fråga för följande skatteperioder i räkenskapsperioden.

En skattskyldig som inte har gjort en rättelse eller korrigering som nämns i 1 mom. har rätt att efter räkenskapsperiodens utgång få skatten i fråga som återbäring på basis av ansökan eller någon annan utredning.

Den skattskyldige har rätt till återbäring enligt 2 mom. inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten har deklarerats till för stort belopp eller senare, om den skattskyldige inom nämnda tid har framställt ett yrkande om betalning.

Skatt som avses i 1 och 2 mom. återbärs på det sätt som närmare föreskrivs i skattekontolagen.

192 §

Konstaterar skatteverket på ansökan av den skattskyldige, med anledning av besvär eller annars, att dess beslut är felaktigt till nackdel för den skattskyldige, ska skatteverket rätta felet i beslutet och den skattskyldige har rätt att som återbäring få skatt som på grund av felet påförts till för högt belopp eller skatt som enligt beslutet

tet inte återbärs, om inte ärendet har avgjorts genom beslut på besvär.

193 §

För den skattskyldige är besvärstiden tre år från utgången av räkenskapsperioden eller, om beslutet avser flera räkenskapsperioder, från utgången av den sista av dem, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet. Över beslut som gäller förhandsavgörande samt beslut som avses i 162 c § 6 mom. och 175 § 2 mom. får näringsidkaren anföra besvär inom 30 dagar från delfäendet. Beslutet får delges som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det beslutet fattades.

I beslut genom vilket det har bestämts att förhandsavgörande inte meddelas får ändring inte sökas genom besvär.

Vad som föreskrivs om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) tillämpas inte på ärenden som avses i denna lag.

204 §

Om beloppet av den skatt som en skattskyldig ska betala eller dra av för en räkenskapsperiod, genom ett beslut om skattens påförande eller ett återbärings- eller rättelsebeslut eller ett beslut om ny behandling eller ett beslut på besvär, har ändrats på ett sätt som påverkar beloppet av den skatt som ska betalas eller dras av för en annan räkenskapsperiod, ska beloppet av den skatt som ska betalas eller dras av för den sistnämnda perioden rättas i överensstämmelse med ändringen. En sådan rättelse kan göras också om den tidsfrist som avses i 179 § har löpt ut.

205 §

Har skatt genom förvaltningsdomstolens eller högsta förvaltningsdomstolens beslut blivit avlyft eller nedsatt, har parten rätt att som återbäring få den skatt som påförts till för högt belopp eller som enligt beslut inte ska återbäras.

206 §

Har förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen med anledning av ändringsökande ansett någon vara skattskyldig eller höjt skattens belopp eller minskat det belopp som en skattskyldig har varit berättigad att få som återbäring, ska en kopia av beslutet tillställas skatteverket. Detta ska utan dröjsmål bestämma en efterbetalningstid för betalningen av skatten och delge den skattskyldige beslutet.

208 a §

För de skattskyldiga som inte är bokföringskyldiga eller vars skatteperiod är ett kalenderårskvartal eller ett kalenderår, är räkenskapsperioden ett kalenderår. Räkenskapsperioden för en renbeteslagsgrupp är ett renskötselår.

209 e §

I samband med granskning eller återbäring eller påförande av skatt kan skatteverket godkänna ett avdrag som gjorts trots att den skattskyldige inte har någon faktura, utredning eller annan verifikation som motsvarar kraven i lagen, om den skattskyldige på annat sätt förmår visa att han är berättigad till avdrag på basis av 102, 102 a, 102 c, 103, 106 eller 111—113 §.

218 §

Den som underlåter att behörigen fullgöra sin skyldighet enligt 209 o § eller trots uppmaning av en myndighet sin skyldighet enligt 162 §, 162 c § 5 mom., 162 e eller 165 §, 166 § 2 mom., 168 § 2 mom., 169 § 1 och 2 mom., 170 § 1 mom., 170 a, 209 eller 209 a—209 c §, ska för *mervärdesskatteförseelse* dömas till böter.

1. Denna lag träder i kraft den 20 .

2. Lagen tillämpas på skatt som ska deklarerar, betalas och återbäras för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och för den skatteperiod som avses i 13 c § 4 mom. och som går ut efter lagens ikraftträdande.

3. På skatt som ska deklarerats, betalas eller återbäras för en skatteperiod som går ut före denna lags ikraftträdande tillämpas alltså de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet om inte något annat föreskrivs nedan.

4. De 148 § 1 och 2 mom. som gäller vid ikraftträdandet tillämpas inte på ett belopp som den skattskyldige har betalat in som betalning för skatt efter den 1 mars 2010 och 148 § 3 mom. tillämpas inte på skatt beträffande vilken beslut om skattens påförande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

5. En skattskyldig har rätt att dra av ett belopp enligt den 149 § som gäller vid ikraftträdandet vilket inte dragits av för den sista skatteperioden som gick ut före ikraftträdandet för den skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft. Om den skattskyldige har fått skatt som inte dragits av som återbäring med stöd av 149 § eller 6 mom. i denna ikraftträdandebestämmelse, får den inte dras av för den skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft.

6. En skattskyldig vars räkenskapsperiod med stöd av 208 a § ändras till ett kalenderår när lagen träder i kraft har rätt att som återbäring få ett belopp enligt den 149 § som gäller vid ikraftträdandet och som inte dragits av för den sista skatteperiod som gick ut före ikraftträdandet. Återbäringen betalas på basis av ansökan eller någon annan utredning och på den tillämpas i tillämpliga delar de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

7. Lagens 149 b—149 d § tillämpas på en räkenskapsperiod som går ut den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

8. En skattskyldig vars räkenskapsperiod med stöd av 208 a § ändras till ett kalenderår har rätt att efter ikraftträdandet få den lättnad som avses i 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut den dag då lagen träder i kraft eller därefter av den skatt som ska redovisas för de kalendermånader före lagens ikraftträdande som ingår i räkenskapsperioden i fråga. På lättnaden tillämpas i tillämpliga delar de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet. När bestämmelserna om lättnad tillämpas betraktas som räkenskapsperiod de kalendermånader före

ikraftträdandet som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen.

9. En skattskyldig vars räkenskapsperiod när lagen träder i kraft ändras från ett kalenderår enligt 208 a § till en räkenskapsperiod enligt bokföringslagen har rätt att få den lättnad som avses i 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut efter lagens ikraftträdande av den skatt som ska redovisas för de kalendermånader efter lagens ikraftträdande som ingår i räkenskapsperioden i fråga. När bestämmelserna om lättnad tillämpas betraktas som räkenskapsperiod de kalendermånader efter lagens ikraftträdande som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen.

10. Som skatteperiod för en sådan skattskyldig vars skatteperiod är en skatteperiod som avses i 162 a § 2—4 mom. betraktas enligt ansökan dock räknat från den dag då lagen träder i kraft den kortare skatteperiod som avses i nämnda lagrum, förutsatt att den skattskyldige har gjort en ansökan om detta inom tre månader efter lagens ikraftträdande.

11. Om en skattedeklaration som gäller skatt som ska betalas för en skatteperiod som har gått ut före lagens ikraftträdande kommer in till skatteverket efter den 1 mars 2010, påför skatteverket den skattskyldige den skatt han deklarerat.

12. Den 182 § 1 mom. 1 punkt som gäller vid ikraftträdandet tillämpas inte på skatt som ska redovisas för en skatteperiod som har gått ut före lagens ikraftträdande och som inte har betalats inom föreskriven tid eller som uppenbarligen har betalats till för lågt belopp, om skatten har påförts den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

13. Om ett beslut om påförande av skatt som gäller skatt som ska betalas för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, beräknas skattetillägg enligt det 183 § 3 mom. som gäller vid ikraftträdandet på skatten till den 31 december 2009.

14. Om ett beslut om skatt som ska återbäras för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, betalas ränta enligt det 187 § 2

mom. som gäller vid ikraftträdandet till den dag då beslutet om den skatt som ska återbäras fattas.

15. En skattskyldig som har deklarerat skatt som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande till för högt belopp eller skatt som ska avdras till för lågt belopp, får korrigera felet genom att dra av den skatt som deklarerats till för högt belopp under räk-

skapsperioden för skatten för den skatteperiod som börjar den dag lagen träder i kraft eller därefter. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod ändras när lagen träder i kraft till kalenderår enligt 208 a §, kan korrigeringen göras under den räkenskapsperiod som ska tillämpas från lagens ikraftträdande.

Lag

om ändring av 5 och 6 § i lagen om skatt på vissa försäkringspremier

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 20 december 1966 om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966) 5 och 6 §,
sådana de lyder, 5 § i lag 537/1982 och 6 § i lagarna 1108/1988 och 928/1992, som följer:

5 §

För kalendermånad utgående skatt ska betalas senast den kalendermånad som följer efter kalendermånaden i fråga vid den tidpunkt som anges i 11 § 1 mom. i skattekontolagen (/).

6 §

Den skattskyldige ska lämna in skattedeklaration för en kalendermånad senast den kalendermånad som följer efter kalendermånaden i fråga vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekon-

tolagen och med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 7 § i samma lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på skatt som ska deklarerats och betalas för en kalendermånad som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På skatt som ska deklarerats och betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet, om inte annat föreskrivs i någon annan lag.

Lag

om ändring av lagen om skatteredovisning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 10 juli 1998 om skatteredovisning (532/1998) 3 och 5 §,
av dem 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1003/2004 och 254/2008, och
fogas till lagen en ny 5 a § som följer:

3 §

Intagsperiod och redovisningstidpunkt

Intagsperioden för skatter som avses i skattekontolagen (/) börjar den 18 dagen i varje kalendermånad och upphör den 17 dagen i följande kalendermånad. De belopp som under intagsperioden använts som betalning för skatter på skattekontot och de återbärningar som bokförts på skattekontot redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör.

Intagsperioden för fastighetsskatten börjar den 7 dagen i varje kalendermånad och upphör den 6 dagen i följande kalendermånad. Belopp som bokförts som betalda till Skatteförvaltningens bankkonto och återbärningar som betalats till de skattskyldiga under intagsperioden redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör.

Intagsperiod för andra skatter som ska redovisas i enlighet med denna lag är en kalendermånad. Belopp som bokförts som betalda på Skatteförvaltningens bankkonto och återbärningar som betalats till de skattskyldiga under intagsperioden redovisas och betalas under månaden efter intagsperioden. Förskottsåterbärningar på andra i lagen om beskattningsförfarande avsedda skatter än samfundsskatter avdras dock i redovisningen för den månad då beskattningen slutförs.

Bestämmelser om betalningstidpunkten för redovisningarna utfärdas genom förordning av finansministeriet.

5 §

Utdelning och minimibeloppet av arbetsgivarprestationer vid förskottsuppbörden

För att förskottsinnehållningar, kompletteringar av förskottet och förskott som betalas vid uppbörden samt kvarskatt som betalats innan beskattningen har slutförts ska kunna uppdelas i stats-, kommunal- och kyrkoskatt samt i den försäkrades sjukförsäkringspremie föreskrivs genom förordning av finansministeriet för varje

skatteår om de relativa andelar (*skattetagargruppernas utdelning*) enligt vilka skattetagarnas motsvarande andelar beräknas utfalla vid beskattningen för skatteåret. Dessutom föreskrivs genom förordning av finansministeriet om det månadsvisa minimibeloppet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgift som ska betalas på eget initiativ (*minimibeloppet av arbetsgivarprestationer*) så att deras sammanlagda belopp så bra som möjligt motsvarar det faktiska totala skatteårsvisa utfallet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgift som ska betalas på eget initiativ. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs också om grunderna för beräkning av de andelar enligt vilka den andel som har fastställts att utgöra kommunalskatt och kyrkoskatt beräknas fördela sig mellan kommunerna och församlingarna (*kommunernas och församlingarnas utdelning*).

Utdelningen och minimibeloppet av arbetsgivarprestationerna ska justeras, om förändringar i de tillgängliga beskattningsuppgifterna eller i de andra grunderna beräknas leda till en ändring av utdelningen och minimibeloppet av arbetsgivarprestationerna så att förändringen väsentligt påverkar de belopp som ska redovisas eller har redovisats. Om utdelningen förändras, rättas de skatter som dittills har redovisats för skatteåret att motsvara den nya utdelningen.

Innan utdelningen och minimibeloppet av arbetsgivarprestationerna fastställs och justeras ska finansministeriet höra kommunernas centralorganisation, kyrkostyrelsen, det ortodoxa kyrkosamfundets kyrkostyrelse och Folkpensionsanstalten.

5 a §

Garantiredovisning

Om beloppet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgifter som ska betalas på eget initiativ under intagsperioden tillsammans är mindre än 90 procent av det minimibelopp av arbetsgivarprestationerna som fastställs för den månad som motsvarar intagsperioden, redovisas skillnaden till skattetagarna som

garantiredovisning. Som garantiredovisning redovisas dock högst ett belopp som motsvarar det sammanlagda beloppet av betalningar som inte hänförs till skattekonton och oanvända krediteringar på skattekontona den dag då intagsperioden upphör.

Garantiredovisningen rättas i samband med följande månadsredovisning så att skattetagarnas andelar motsvarar det faktiska intaget enligt periodskattedeklarationerna för perioden.

Närmare bestämmelser om tillämpningen av garantiredovisning utfärdas genom förordning av finansministeriet. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om garantiredovisningsförfarandet och rättelse av redovisningarna efter garantiredovisningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid redovisningarna för 2010.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 20 december 1996 om förskottsuppbörd (1118/1996) 39 § 6 mom., 42 § 4 mom. och 43 §,
ändras 12, 21, 32 och 38 §, 39 § 2 och 7 mom., 41 §, 42 § 1 och 2 mom., 44 § 1 och 4 mom., 48 § 1 mom. och 50 § 3 mom.,
av dem 44 § 4 mom. sådant det lyder i lag 564/2004 samt 48 § 1 mom. och 50 § 3 mom. sådana de lyder i lag 241/2008, samt
fogas till lagen en ny 33 §, i stället för den 33 § som upphävts genom lag 564/2004, samt nya 33 a och 33 b § samt till 44 §, sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, ett nytt 5 mom. som följer:

12 §

Betalning av innehållna belopp

Den som gör en betalning ska betala de innehållna medlen till Skatteförvaltningen senast kalendermånaden efter den då innehållningen verkställdes vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen (/). Belopp som innehållits på sjöarbetsinkomst som avses i 74 § i inkomstskattelagen ska betalas senast nämnda tidpunkt i den andra kalendermånaden efter den då innehållningen verkställdes.

Den som gör en betalning som avses i 32 § 4 mom. i denna lag ska betala de innehållna medlen senast den andra kalendermånaden efter den sista månaden i perioden vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom., i skattekontolagen.

Den som gör en betalning och har en deklara-
tionsperiod som på det sätt som avses i 33 §
2 mom. förkortas mitt under en deklara-
tionsperiod ska betala de medel som innehållits för den
del av deklara-
tionsperioden som föregick änd-
ringen till Skatteförvaltningen senast den andra
kalendermånaden efter den kalendermånad då
den deklaration som avses i 33 § 1 mom. har
lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i
11 § 1 mom. i skattekontolagen, eller vid en se-
nare tidpunkt som skatteverket bestämmer.

Kommunerna, församlingarna och Folkpen-
sionsanstalten betalar de innehållna medlen så
att de dras av från de belopp som enligt lagen om
skatteredovisning (532/1998) ska redovisas till
dessa skattetagare under månaden efter den då
innehållningen verkställdes.

21 §

Förskottsinnehållning som deklarerats till för högt belopp

Har i förskottsinnehållning deklarerats mer än vad som innehållits, kan den som gör en betalning rätta felet genom att avge en rättensedeklaration till periodskattedeklarationen eller dra av det överdeklarerade beloppet från beloppet av den innehållning som deklarerats för samma kalenderår.

Om ett fel som avses i 1 mom. upptäcks först efter kalenderårets utgång, rättas periodskattedeklarationen för kalenderårets sista period med det överdeklarerade beloppet. En förutsättning för rättelse är att anteckningarna i den årsdeklaration som avses i 15 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande har rättats. Rättensedeklaration ska göras inom sex år räknat från utgången av det år då för mycket har deklarerats i förskottsinnehållning.

32 §

Periodskattedeklaration

Den som gör en betalning ska på det sätt som föreskrivs i skattekontolagen med en periodskattedeklaration till skatteverket anmäla utbetalda löner och andra betalningar samt den förskottsinnehållning som verkställts på dessa.

Periodskattedeklarationen ska lämnas in kalendermånadsvis för de betalningar som gjorts under föregående kalendermånad senast månaden efter kalendermånaden vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen.

En arbetsgivare som betalar sjöarbetsinkomst ska lämna in periodskattedeklaration på elektronisk väg över betalningar som gjorts under en kalendermånad senast den andra kalendermånaden efter kalendermånaden i fråga vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen.

Periodskattedeklarationen ska dock lämnas in kalenderårskvartalsvis senast den andra månaden efter den sista månaden i perioden vid den

tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen när

1) omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen (1336/1997) eller motsvarande avkastning för en arbetsgivare som regelbundet betalar lön är högst 50 000 euro, eller

2) den som gör en betalning inte är en arbetsgivare som regelbundet betalar lön men är mervärdeskattskyldig och berättigad till skatteperiod enligt 162 a § 2 eller 3 mom. i mervärdeskattelagen (1501/1993).

En arbetsgivare som regelbundet betalar lön ska anmäla om att lön inte har betalats eller en annan betalning inte har gjorts. Anmälan kan göras för högst sex månader på förhand.

Som kalenderår enligt 4 mom. 1 punkten betraktas det kalenderår då den deklara- tionsperiod som det är fråga om tillämpas.

33 §

Ändringar av deklara- tionsperioden

Den som gör betalningar enligt 32 § 4 mom. ska utan dröjsmål anmäla om de villkor som föreskrivs i nämnda lagrum sannolikt inte uppfylls under kalenderåret eller följande kalenderår.

Som betalarens deklara- tionsperiod betraktas på grundval av anmälan enligt 1 mom. rörande innevarande kalenderår en kalendermånad från ingången av den kalendermånad under vilken anmälan har gjorts. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.

Om skatteverket på något annat sätt än det som avses i 1 mom. konstaterar att villkoren enligt 32 § 4 mom. inte uppfylls under kalenderåret, betraktas som betalarens deklara- tionsperiod en kalendermånad från ingången av kalenderåret i fråga. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.

Skatteverket kan bestämma att som deklara- tionsperiod för en sådan betalare som väsentligt försummar eller som på grunder som avses i 26 § 3 mom. eller på motsvarande grunder kan antas

väsentligt försumma sina i 26 § 2 mom. avsedda skyldigheter i fråga om beskattningen ska i stället för ett kalenderårskvartal betraktas en kalendermånad från ingången av kalenderåret i fråga.

En betalare vars deklarationsperiod på det sätt som avses i 2 mom. förkortas mitt under deklarationsperioden, ska i fråga om den deklarationsperiod som föregick ändringen lämna in periodskattedeklaration senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den deklaration som avses i 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen eller vid en senare tidpunkt som skatteverket bestämmer.

Skatteverket ska meddela beslut i ett ärende som avses i 4 mom. och på den skattskyldiges begäran meddela beslut i ett ärende som avses i 3 mom.

33 a §

Rätt att välja deklarationsperiod

En betalare vars deklarationsperiod enligt 32 § 4 mom. är ett kalenderårskvartal, kan på ansökan övergå till att tillämpa en deklarationsperiod som omfattar en kalendermånad. En betalare vars deklarationsperiod är en deklarationsperiod som valts med stöd av denna paragraf kan på ansökan övergå till att tillämpa en deklarationsperiod enligt 32 § 2 eller 4 mom.

Deklarationsperioden ska dock vara samma minst tre kalenderår efter varandra.

Den deklarationsperiod som grundar sig på ansökan enligt 1 mom. tillämpas från ingången av kalenderåret efter det då ansökan gjordes. Ansökan ska göras senast före utgången av september före kalenderåret i fråga.

33 b §

Enhetlig deklarationsperiod inom skattekontosystemet

Den som gör en betalning ska tillämpa samma deklarationsperiod som på sådan skatt enligt mervärdesskattelagen som hör till tillämpningsområdet för skattekontolagen. Om betalaren till-

lämpar en skatteperiod som är lika lång som kalenderåret på ovan nämnda skatt, är betalarens deklarationsperiod ett kalenderårskvartal.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på en betalare som är skattskyldig enligt 162 a § 4 mom. i mervärdesskattelagen.

38 §

Debitering

Har betalaren delvis eller helt underlåtit att verkställa förskottsinnehållning, ska skatteverket debitera det belopp som inte innehållits, om inte något annat följer av 39 §.

Förskottsinnehållning som debiteras är högst 40 procent av de gjorda betalningarna. Betalaren ska höras före debiteringen, om det är möjligt.

Debitering ska verkställas inom sex år efter utgången av det år då förskottsinnehållningen borde ha verkställts.

39 §

Upphävande av och avstående från debitering

En förskottsinnehållning som inte har verkställts kan lämnas delvis eller helt odebiterad även av särskilda skäl, såsom när det med beaktande av omständigheterna är sannolikt att debitering inte behövs för att säkra skatten. Också då kan dröjsmålsränta påföras. Den räknas till och med utgången av året efter det kalenderår då förskottsinnehållningen skulle ha verkställts.

Betalningsskyldigheten upphävs inte beträffande en skatteförhöjning som avses i 44 § eller dröjsmålsränta som avses i 32 § i skattekontolagen om inte något annat följer av särskilda skäl.

41 §

Debitering enligt uppskattning

Skatteverket uppskattar det belopp som ska debiteras om betalaren har försummat att deklarera förskottsinnehållning eller har deklarerat

uppenbart för litet i förskottsinnehållning och han trots uppmaning inte har lämnat de uppgifter som behövs för att verkställa debitering.

I samband med en uppmaning som avses i 7 § 4 mom. i skattekontolagen delger skatteverket betalaren beloppet av den skatt som påförs och grunderna för dess påförande och ger betalaren tillfälle att ge en utredning. När skatteverket uppskattar det belopp som ska debiteras ska det beakta till exempel betalarens tidigare verksamhet och de ändringar som inträffat i den, verksamhetens art och omfattning, antalet löntagare samt beloppen av tidigare betalda löner och innehållningar. Om det är möjligt ska skatteverket jämföra betalarens verksamhet med andra som verkar inom samma bransch och under likartade omständigheter.

42 §

Rättelse av debitering enligt uppskattning

Får skatteverket efter att ha verkställt debitering enligt uppskattning en tillförlitlig utredning om att beloppet av förskottsinnehållningarna borde vara större än det debiterade beloppet, ska skatteverket debitera det bristande beloppet jämte skatteförhöjningar inom den tid som nämns i 38 §.

Får skatteverket efter att ha verkställt debitering enligt uppskattning en tillförlitlig utredning om att beloppet av förskottsinnehållningarna är mindre än det debiterade beloppet, ska skatteverket rätta debiteringen inom fem år från början av året efter det år då beslutet har fattats.

44 §

Skatteförhöjning

Skatteverket kan höja förskottsinnehållningen

- 1) med högst 30 procent, om den innehållningsskyldige har försummat att inom föreskriven tid verkställa förskottsinnehållning,

- 2) med högst 10 procent, om deklarationen eller någon annan uppgift eller handling innehåller en mindre bristfällighet och den innehåll-

ningsskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristen,

- 3) med högst 20 procent, om den innehållningsskyldige utan giltigt skäl har försummat att lämna in deklaration eller har lämnat in den väsentligt för sent eller har försummat att i tid lämna in någon annan uppgift eller handling eller har lämnat en väsentligen bristfällig deklaration, annan uppgift eller handling, och högst till det dubbla beloppet, om den innehållningsskyldige även efter att ha fått en uppmaning, utan godtagbart skäl helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin skyldighet,

- 4) till högst det dubbla beloppet, om den innehållningsskyldige av grov vårdslöshet har försummat sin deklarationsskyldighet eller lämnat en väsentligen oriktig deklaration eller annan uppgift eller handling.

Kan skatten inte höjas så som avses ovan, kan skatteverket bestämma att en skatteförhöjning om högst 15 000 euro ska betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att betalaren trots en bevisligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan eller periodskat-
tedeklaration eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig deklaration och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Skatteverket kan bestämma att skatteförhöjning ska betalas på grund av grov försummelse av deklarationsskyldigheten även när det har verkställt debitering genom uppskattning och på grundval av en utredning som senare tillställts det har rättat debiteringen så att debitering inte verkställs.

Bestämmelser om förseningsavgift som påförs för försummelse att deklarerat skatt inom föreskriven tid finns i 9 § i skattekontolagen.

48 §

Rättelseyrkande till skatteverket

Ändring i ett avgörande eller ett beslut som avses i denna lag får inte sökas genom besvär förrän anhållan om rättelse av avgörandet eller beslutet har gjorts hos behörigt skatteverk. Om det är fråga om ett beslut enligt 40 och 42 § som

gäller rättelse av debitering, ett beslut enligt 33 § som gäller överföring eller om ett förhandsavgörande som avses i 45 §, är nämnda beslut och förhandsavgöranden överklagbara utan att ny rättelse yrkas. Rättelseyrkande ska framställas senast fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats eller ärendet har avgjorts. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska framställa rättelseyrkande inom 60 dagar från den dag då beslutet har fattats eller ärendet har avgjorts.

50 §

Besvärstid och vissa andra bestämmelser som gäller besvär

Besvär som gäller beslut om ändring av deklarationsperioden enligt 33 §, förhandsavgörande enligt 45 § och fastställande av förskottsinnehållningsprocent eller förskott enligt 48 § ska tillställas skatteverket eller förvaltningsdomstolen inom 30 dagar efter delfäendet av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt börjar från den dag då beslutet har fattats.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på en betalning som ska deklarerar och göras för en kalendermånad som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och på den förskottsinnehållning som verkställs på den.

På en betalning som ska deklarerar och göras för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande och på förskottsinnehållning som

verkställs på den tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan eller någon annanstans i lag.

Som deklarationsperiod för en sådan betalare vars deklarationsperiod enligt 32 § 4 mom. är ett kalenderårskvartal betraktas dock på basis av ansökan från den dag då lagen träder i kraft en kalendermånad, förutsatt att den skattskyldige har gjort ansökan inom tre månader från ikraftträdandet och att villkoren i 33 b § är uppfyllda.

Om övervakningsdeklaration som gäller förskottsinnehållning som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande kommer in till skatteverket efter den 1 mars 2010, debiterar skatteverket den förskottsinnehållning som betalaren uppgett.

Den 44 § 1 mom. 1 punkt som gäller vid ikraftträdandet tillämpas inte på förskottsinnehållning som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före ikraftträdandet och som inte har betalats inom föreskriven tid eller som uppenbart har betalats till ett för lågt belopp, om förskottsinnehållningen har debiterats den dag då denna lag träder i kraft eller därefter.

Om ett beslut om debitering av förskottsinnehållning som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, beräknas på förskottsinnehållningen skattetillägg enligt den 43 § som gäller vid ikraftträdandet till den 31 december 2009.

Om ett beslut om förskottsinnehållning som ska återbäras för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, betalas ränta enligt den 39 § 6 mom. och 42 § 4 mom. som gäller vid ikraftträdandet till den dag då beslutet om förskottsinnehållning som ska återbäras fattas.

Lag

om ändring av 10 och 13 § i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) 10 § 3 mom. och 13 § 4 mom.,
 sådana de lyder, 10 § 3 mom. i lag 1569/1995 och 13 § 4 mom. i lag 1114/2005, som följer:

10 §

Om socialskyddsavgift har lämnats obetald eller om den har betalats efter utsatt betalningsdag, ska på den betalas dröjsmålsränta på det sätt som föreskrivs i skattekontolagen (/).

13 §

En arbetsgivare som betalar lön regelbundet eller tillfälligt ska till skatteverket lämna in en deklaration över avdrag som avses i 3 mom. på det sätt som föreskrivs i 32 § i lagen om förskottsuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på socialskyddsavgift som ska betalas för en kalendermånad som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På socialskyddsavgift som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet, om inte annat föreskrivs nedan eller i någon annan lag.

Om debiteringen av socialskyddsavgift som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande verkställs den dag då lagen träder i kraft eller därefter, beräknas på socialskyddsavgiften skattetillägg enligt det 10 § 3 mom. som gäller vid ikraftträdandet till den 31 december 2009.

Lag

om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 1990 om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 7, 14 och 16 §, sådana de lyder, 7 § i lag 1571/1995, 14 § i lag 1393/1991 och i nämnda lag 1571/1995 samt 16 § delvis ändrad i nämnda lag 1571/1995, som följer:

7 §

Betalning av skatt

Den skatt som räntebetalaren har uppburit på ränteinkomst ska han betala senast månaden ef-

ter den under vilken räntan har betalats vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen (/).

14 §

Gottskrivning och återbäring av källskatt

Källskatt som har uppburits hos räntetagaren utan grund betraktas som förskott på inkomstskatten, och på den tillämpas vad som i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) föreskrivs om användning och återbäring av förskott.

Har räntebetalaren deklarerat källskatt till ett för högt belopp, kan den skatt som deklarerats till för högt belopp dras av från källskatt som ska deklarerar för samma kalenderår eller rätta felet genom att lämna in en rättelsedeklaration till periodskattedeclarationen. Rättelse av periodskattedeclarationen enligt 7 § 3 mom. i skattekontolagen ska göras inom de fem kalenderår som följer efter skattebetalningen.

16 §

Uppbörd av källskatt och påföljderna av dröjsmål

På källskatt som avses i denna lag och som påförts räntetagaren tillämpas lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på skatt som uppburits på ränteinkomst den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På skatt som uppburits på ränteinkomst före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan eller i någon annan lag.

Om källskatt som ska uppbäras på ränta som betalats före lagens ikraftträdande debiteras den dag då lagen träder i kraft eller därefter, beräknas på skatten skattetillägg enligt det 16 § 2 mom. som gäller vid ikraftträdandet till den 31 december 2009.

Lag

om ändring av 11 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 11 § 1 mom. som följer:

11 §

Har källskatt inte uppburits, men har på inkomsten innehållits förskott som avses i lagen om förskottsuppbörd, ska det innehållna förskottets belopp dras av från det skattbelopp som den

som är skyldig att uppbära skatten ålagts att betala enligt 8 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lotteriskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lotteriskattelagen av den 26 juni 1992 (552/1992) 8 § 2 mom., 10, 14 och 17 §, av dem
10 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1568/1995, och
ändras 8 § 1 mom., 9 §, 11 § 1 mom. och 13 § 1 mom. som följer:

8 §

Betalning av skatt och deklarationsskyldighet

Den skattskyldige ska betala och deklarera den lotteriskatt som ska betalas för en kalendermånad senast den andra månaden efter kalendermånaden vid den tidpunkt som föreskrivs i skattekontolagen (/). Uppgifter om skatten ska anmälas med den periodskattedeclaration som avses i skattekontolagen.

9 §

Skatterättelse

En skattskyldig som anordnar lotteri får dra av lotteriskatt som deklarerats till för högt belopp för en kalendermånad från skatt som ska betalas för samma kalenderår eller rätta felet genom att lämna in en rättelsedeclaration till periodskattedeclarationen. Rättelse enligt 7 § 3 mom. i skattekontolagen av periodskattedeclarationen ska göras inom de närmaste fem kalenderåren efter det då skatten betalades.

11 §

Debitering enligt uppskattning

Har den skattskyldige underlåtit att deklarera skatt eller uppenbart har deklarerat för litet i skatt och har han inte trots uppmaning gett begärda uppgifter, ska skatteverket uppskatta den skatt som inte deklarerats och påföra den skattskyldige skatten. Debiteringen ska verkställas inom fem år från utgången av det kalenderår där

den kalendermånad ingår för vilken deklarationen borde ha lämnats in.

13 §

Skatteförhöjning

Har den skattskyldige underlåtit att deklarera lotteriskatt eller har han deklarerat den väsentligen för sent eller lämnat in en bristfällig deklara- tion och kan försummelsen inte betraktas som ringa, kan den skattskyldige i samband med debiteringen påföras en förhöjning på högst 30 procent av det försummade lotteriskattebeloppet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på lotteriskatt som ska betalas för en kalendermånad som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På lotteriskatt som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet om inte något annat föreskrivs nedan.

Om en deklara- tion som gäller lotteriskatt som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande kommer in till skatteverket efter den 1 mars 2010, debiterar skatteverket den skatt som den skattskyldige deklarerat.

Om ett beslut om debitering av lotteriskatt som ska betalas för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, beräknas på skatten skattetillägg enligt det 10 § 1 mom. som gäller vid ikraftträdandet till den 31 december 2009.

Om ett beslut som gäller lotteriskatt som ska återbäras för en kalendermånad som gått ut före lagens ikraftträdande fattas den dag då lagen träder i kraft eller därefter, betalas ränta enligt den

17 § som gäller vid ikraftträdandet till den dag då beslutet om den lotteriskatt som ska återbäras fattas.

Lag

om ändring av lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 5 augusti 2005 om skatteuppbörd (609/2005) 1 §, rubriken för 15 § och 15 § 1 mom., 25 §, 27 § 2 och 3 mom., 28 § och 40 § 1 mom. samt
fogas till 17 § ett nytt 2 mom., till 21 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 240/2008, nya 2 och 3 mom., varvid de nuvarande 2—4 mom. blir 4—6 mom., och till 34 § ett nytt 4 mom. som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag ska tillämpas på uppbörd av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och mervärdesskattelagen (1501/1993) med undantag för de skatter och avgifter som avses i 1 § 2 och 3 mom. i skattekontolagen (/).

Lagen tillämpas dessutom på uppbörd av skogsvårdsavgift samt andra skatter och avgifter, om så bestäms särskilt.

Om uppbörd av mervärdesskatt i samband med import bestäms särskilt.

15 §

Betalningsordning för debiterad skatt och skatt som överförts från skattekonto för indrivning

De medel som uppburits eller drivits in hos den betalningsskyldige används till betalning av debiterad skatt eller skatt som överförts från skattekonto för indrivning i följande ordning:

- 1) betalningsuppskovsränta,
- 2) dröjsmålsränta, förseningsränta eller restavgift,

3) skattetillägg eller ränta som motsvarar dröjsmålsränta,

4) skatteförhöjning,

5) skatt,

6) ränta på kvarskatt eller debiterad samfundsränta.

17 §

Användning av ospecificerade betalningar

Det belopp av betalningen som inte används räknas den skattskyldige till godo på skattekontot. Det belopp som inte behövs för att betala förpliktelser som finns på skattekontot återbärs till den skattskyldige.

21 §

Betalning av skatteåterbäring

Om den skattskyldige har försummat deklARATIONSSKYLDIGHET som föreskrivs i fråga om de skatter och avgifter som uppbärs med stöd av de lagar och bestämmelser som nämns i 1 § i skat-

tekontolagen eller som baserar sig på på bestämmelser om inkomstbeskattning eller överlåtelse-skatt, eller har lämnat in en väsentligt bristfällig deklaration eller annan utredning, betalas skatteåterbäringen till den del som den inte ska användas som betalning för skatt efter att skattebeloppet har utretts.

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan kan Skatteförvaltningen betala återbäringen eller en del av den innan skattebeloppet utreds, om bristen är liten och det är sannolikt att återbäringen inte behövs eller endast en del av den behövs för betalning av de skatter och avgifter som är under utredning.

25 §

Skattekvittning

Skatteuppbördsmyndigheten använder skatteåterbäringen till kvittning mot skatterest och obetalda förpliktelser på skattekontot, om de förutsättningar för kvittning som anges i detta kapitel föreligger. Skattekvittning verkställs även för betalning av en sådan skatterest och obetald förpliktelse på skattekontot som mottagaren av återbäringen helt eller delvis ålagts att ansvara för.

27 §

Kvittningsordning för skatterester

Skatter som preskriberas under ett och samma år kvittas i följande ordning:

1) skatter och avgifter som avses i 1 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande samt förskott eller annat belopp som debiterats med stöd av lagen om förskottsuppbörd och sjukförsäkringslagen (364/1963) och skatt eller avgift som avses i lagen om förskottsuppbörd och som med stöd av 21 § i skattekontolagen överförts från skattekontot för indrivning jämte dröjsmålspåföljder,

2) arbetsgivares socialskyddsavgift samt arbetsgivares socialskyddsavgift som överförts från skattekontot för indrivning jämte dröjsmålspåföljder,

3) fastighetsskatt,

4) andra skatter som tillfaller staten samt skatter och avgifter som tillfaller staten och som överförts från skattekontot för indrivning jämte dröjsmålspåföljder,

5) skogsvårdsavgift,

6) konjunkturdeposition.

Obetalda förpliktelser på skattekontot, utländska skatter som drivs in i Finland med stöd av ett handräckningsavtal samt försummelseavgifter som avses i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och som ålagts den uppgiftsskyldige kvittas sist.

28 §

Skattekvittningsdag

Skattekvittningsdag är den dag då skatteuppbördsmyndigheten får kännedom om återbäringen. Då förskott som ska återbäras kvittas mot skatterest eller obetalda förpliktelser på skattekontot, är skattekvittningsdagen den dag då beskattningen har slutförts.

34 §

Indrivningsmetoder

Obetald skatt som avses i 133 s § 1 mom. och 188 a § 1 mom. i mervärdesskattelagen kan dock sändas för indrivning i utskökningsväg eller fogas till en betalningsuppmaning eller konkursansökan enligt konkurslagen (120/2004) inom två veckor efter det att den skattskyldige anses ha fått del av meddelandet om skatten.

40 §

Åläggande av ansvar

Skatt ska påföras den skatt- eller betalningsskyldige och dem som ansvarar för skatten solidariskt. De ansvariga ska antecknas i skattemyndighetens skatte- eller debiteringsbeslut, på debetsedeln eller inbetalningskortet eller på skattekontoutdraget eller ett annat meddelande som skickas till den skattskyldige om obetalda för-

pliktelser på skattekontot enligt 21 § i skattekontolagen.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 1 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1995 om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 1 § 1 mom. som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Vid försummelse att inom utsatt tid betala skatt som avses i 1 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005) beräknas skattetillägg eller förseningsränta på skatten enligt denna lag. Denna lag tillämpas också på andra skatter som ska betalas

till stat och kommun och på prestationer som ska jämföras med skatter, om inte något annat föreskrivs om påföljderna av försummad eller fördröjd betalning i någon annan lag.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 21 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 1999 om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 21 § som följer:

21 §

Publicering av uppgifter om skatterester

Såsom specialindrivningsåtgärd kan uppgifter om sådana förfallna och obetalda skatter i fråga om mervärdesskatt samt förskottsinnehållning och arbetsgivares socialskyddsavgift vilka

uppbärs med stöd av lagen om skatteuppbörd (609/2005) och skattekontolagen (/) anmälas för publicering.

Uppgifter som publiceras är den skattskyldiges eller den betalningsskyldiges

1) namn,

2) firma samt företags- och organisationsnummer,

3) av Skatteförvaltningen kända hemkommun, om inte något annat följer av 24 § 1 mom. 31 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet eller av 25 § 4 mom. i befolkningsdatalagen,

4) skatterestbelopp jämte dröjsmålspåföljder samt vilket skatteslag skatteresten består av.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 3 juni 2009
